

BIBLIJA

PEDESETI TJEDAN ČITANJA

STUDENI 2017.	STARI ZAVJET	NOVI ZAVJET
248. dan čitanja, ponedjeljak, 13. studenoga	Ez 7-12	Heb 11,1-12,13
249. dan čitanja, utorak, 14. studenoga	Ez 13-16	Heb 12,14-13,25
250. dan čitanja, srijeda, 15. studenoga	Ez 17-20	Jak 1-2
251. dan čitanja, četvrtak, 16. studenoga	Ez 21,1-24,14	Jak 3-5
252. dan čitanja, petak, 17. studenoga	Ez 24,15-28,19	1 Pt 1-2

50. tjedan,
248. dan čitanja, ponedjeljak, 13.
studenoga 2017.

Ez 7-12
Heb 11,1-12,13

Ezekiel

I. PRIJE OPSADE JERUZALEMA

Skori svršetak

7 Opet mi dođe riječ Jahvina i reče: ²"Ti, sine čovječji, reci: Ovako govori Jahve Gospod zemlji Izraelovoj:

'Primiče se kraj: bliži se konac zemlji na sve četiri strane svijeta! ³Sada je i tebi kraj: gnjev ću svoj na te izliti, sudit ću ti prema putovima tvojim i na te ću oboriti sve gadosti tvoje! ⁴I moje te oči neće požaliti, neću ti se smilovati, nego ću te nagraditi prema putovima tvojim, tvoje će gadosti u tebi ostati. I znat ćete da sam ja Jahve."

⁵Ovako govori Jahve: "Jedna nesreća, evo, dolazi! ⁶Kraj dolazi, dolazi ti kraj, evo, dolazi! ⁷Kolo ti udesa dolazi, stanovniče zemlje! Dolazi tvoj čas, bliži se dan: strava je, a ne radost u gorama. ⁸Eto, uskoro ću na te izliti gnjev i iskalit ću na tebi srdžbu svoju! Sudit ću ti prema putovima tvojim i oboriti ću na te sve gadosti tvoje. ⁹I moje te oči neće požaliti, neću ti se smilovati, nego ću ti platiti prema putovima tvojim i tvoje će gadosti u tebi ostati! I spoznat ćete da sam ja Jahve koji bije. ¹⁰Evo, evo dolazi, kolo ti udesa dolazi, prut već cvjeta i oholost pupa, ¹¹a nasilje se podiže kao žezlo bezbožnosti! I nitko neće ostati od njih, nitko od njihova mnoštva. Ništa od njihove buke, nema u njima vrijednosti. ¹²Ide vrijeme, bliži se dan! Tko kupuje, neka se ne raduje, a tko prodaje, neka ne tuguje, jer se gnjev izlijeva na sve bogatstvo njegovo. ¹³Jer tko proda, neće više dobiti što je prodao, i nitko neće bezakonjem ojačati život! ¹⁴Trube trublje i sve je spremno, ali nitko ne kreće u boj, jer gnjev se moj izlijeva na sve bučno mnoštvo.

¹⁵Vani - mač, a unutra - kuga i glad! I tko je u polju, od mača će poginuti, a tko u gradu, glad će ga i kuga uništiti. ¹⁶Koji uteku, sklonit će se u gore kao dolinski golubovi, a ja ću ih sve istrijebiti, svakoga zbog bezakonja njegova, ¹⁷i sve će ruke klonuti, a koljena će svima malaksati. ¹⁸U kostrijet će se odjenuti, trepet će ih obuzeti, sva će lica sramota pokriti, sve će im glave očelavjeti! ¹⁹Srebro svoje pobacat će na ulice, a zlato će smatrati izmetom: u dan srdžbe Jahvine ni srebro ni zlato neće ih izbaviti, duše im neće moći nasiti ni trbuha napuniti, jer se o to spotakoše na grijeh. ²⁰Uzoholiše se zbog divnoga nakita svojega; od njega napraviše

kumire - grozote i gadosti svoje: zato im ga pretvorih u izmet. ²¹Dat ću ga u ruke tuđincima da oplijene, razgrabe i oskvrnu. ²²Odvratit ću od njih lice svoje: i neka se samo oskvrnjuje moja dragocjenost, neka u nju uđu provalnici i neka je oskvrnu! ²³Spremaj lance, jer je zemlja puna krvi i zločina koji zaslužuju smrt i grad prepun nasilja! ²⁴Zato ću dovesti najgore narode da baštine njihove domove. Slomit ću oholost nasilnika, i svetišta njihova bit će oskvrnjena. ²⁵Dolazi tjeskoba! Tražit će mir, a mira biti neće! ²⁶Dolazit će nevolja za nevoljom, jedna zla vijest za drugom! I tražit će se viđenje u proroka; u svećenika neće više biti Zakona ni u starješina savjeta! ²⁷Kralj će protužiti, a kneza će spopasti užas i ruke će puku zadrhtati, jer ću ih nagraditi prema putovima njihovim i suditi ću im prema sudovima njihovim. I znat će da sam ja Jahve."

Opačine Jeruzalema

8 Godine šeste, šestoga mjeseca, petoga dana, dok sjedah u svojoj kući, a preda mnom starješine judejske, spusti se na me ruka Jahvina.

²Pogledah, i gle: tu kao neki čovjek; od njegovih kao bokova naniže oganj, a od njegovih kao bokova naviše bljeskanje, nešto poput usijane kovine. ³Ispruži nešto nalik na ruku i uhvati me za kosu na glavi. Uto me duh podiže između zemlje i neba i ponese me u božanskome viđenju u Jeruzalem, na ulaz unutrašnjih vrata, što su okrenuta prema sjeveru gdje stoji kumir, ljubomora koja izaziva ljubomoru. ⁴I gle, ondje bijaše Slava Boga Izraelova, kao što je vidjeh u dolini. ⁵I reče mi: "Sine čovječji, podigni oči prema sjeveru!" I podigoh oči prema sjeveru. I gle, kumir, ljubomora, bijaše i na sjeveru, kraj vrata žrtvenika, na strani prema ulazu.

⁶I reče mi: "Sine čovječji, vidiš li što oni ovdje čine? Velike su to gnusobe što ih dom Izraelov ovdje čini, samo da me udalji iz mojega Svetišta. A vidjet ćeš i gorih gnusoba!" ⁷I povede me do vrata predvorja. Pogledah, i gle: u zidu pukotina. ⁸I reče mi: "Sine čovječji, probij taj zid!" Probih zid, a ono - ulaz! ⁹I reče mi: "Uđi i pogledaj strahovite gadosti što se ovdje čine!" ¹⁰Uđoh i pogledah. I gle, svakojake slike

Ezekiel

I. PRIJE OPSADE JERUZALEMA

gmazova i gnusnih životinja - sve kumiri doma Izraelova, našarani na zidu, svuda uokolo. ¹¹A pred tim kumirima sedamdesetorica ljudi od starješina doma Izraelova, i među njima i Šafanov sin Jaazanija. I svakome od njih u ruci kadionica iz koje se podiže oblak kada miomirisnoga.

¹²I reče mi: "Sine čovječji, vidiš li što u toj tami rade starješine doma Izraelova, svatko u svojoj oslikanoj komori? I još govore: Jahve nas ne vidi jer je Jahve napustio zemlju!" ¹³I reče mi još: "A vidjet ćeš i gorih gnusoba što se ovdje čine!" ¹⁴I povede me do vrata Doma Jahvina što su okrenuta prema sjeveru. I gle, ondje sjedahu žene i oplakivahu Tamuza. ¹⁵I reče mi: "Vidiš li, sine čovječji? A vidjet ćeš i gorih gnusoba od ovih!" ¹⁶I povede me u unutrašnje predvorje Doma Jahvina. Ondje, na ulazu u Hekal Jahvin, između trijema i žrtvenika, bijaše oko dvadeset i pet ljudi, okrenutih leđima Hekalu Jahvinu, a licem prema istoku, i ondje se prema istoku klanjahu suncu.

¹⁷I reče mi: "Vidiš li to, sine čovječji? Malo li je domu Judinu svih ovih gnusoba što ih ovdje čine, nego mi još zemlju pune i nasiljem, i ponovo me izazivaju i granama pred nosom mašu? ¹⁸Zato ću i ja sada postupiti s njima jarosno i oči se moje više neće sažaliti i neću im se smilovati. I kad stanu iza glasa vikati na moje uši, neću ih uslišiti."

Kazna

9 Tada zagrmje na moje uši i reče: "Kazne grada! Priđite svaka sa svojim zatornim oružjem u ruci!" ²I gle, dođoše šestorica ljudi s gornjih vrata, što su okrenuta k sjeveru, svaki sa svojim zatornim oružjem u ruci. Među njima bijaše i jedan odjeven u lan, s pisarskim priborom za pojasom. Uđoše oni i stadoše uz tučani žrtvenik. ³A Slava Boga Izraelova vinu se s kerubina, nad kojima lebdijaše, prema pragu Doma.

I pozva čovjeka odjevena u lan, koji imaše za pojasom pisarski pribor, ⁴te mu reče: "Prođi gradom Jeruzalemom i znakom 'tau' obilježi čela sviju koji tuguju i plaču zbog gnusoba što se u njemu čine!" ⁵A drugima reče na moje uši: "Pođite za njim gradom i ubijajte bez milosrđa. Oči vaše neka se ne sažale i nemajte

smilovanja. ⁶Pobijte starce, mladiće, djevojke, djecu i žene; istrijebite ih sve do posljednjega. Ali na kome bude znak 'tau', njega ne dirajte. Počnite od mogega Svetišta!" I oni počеше od starješina koji stajahu pred Domom. ⁷I reče im: "Oskvrnite Dom moj i napunite mu predvorje truplima! Krenite!" I oni iziđoše te zaredaše ubijati gradom.

⁸Dok su oni klali, ja ostadoh, bacih se ničice i zavapih: "Jao, Jahve Gospode! Zar ćeš zaista uništiti sve što preostade od Izraela da iskališ svoj gnjev nad Jeruzalemom?" ⁹Reče mi: "Veoma je veliko bezakonje doma Izraelova i doma Judina; zemlja je puna krvi, a grad krcat zločina. Govore: 'Jahve je ostavio zemlju! Ne vidi Jahve!' ¹⁰I zato se moje oči neće sažaliti i neću im se smilovati: djela ću im njihova obriti na glavu!" ¹¹I gle, čovjek odjeven u lan, koji imaše za pojasom pisarski pribor, javi vijesti: "Učinih kako si mi zapovjedio!"

10 Pogledah, i gle: na svodu nad glavama kreubina pojavi se nešto kao kamen safir, kao nekakvo prijestolje. ²I prozbori čovjeku odjevenom u lan: "Uđi među točkove pod kerubinima, uzmi pune pregršti žeravice između kerubina i prospi je nad gradom!" - I on na moje oči uđe među kerubine. ³A kerubini stajahu s desne strane Doma kad čovjek uđe među njih. I oblak ispuni sve unutrašnje predvorje, ⁴a Slava Jahvina vinu se s kerubina prema pragu Doma. Dom se ispuni oblakom, a predvorje napuni svjetlost Slave Jahvine. ⁵Huka kerubinskih krila razliježe se do vanjskoga predvorja, kao kad zagrmje glas Svevišnjega.

⁶A kad on zapovjedi čovjeku odjevenom u lan: "Uzmi ognja između kotača što su pod kerubinima", čovjek uđe i stade kraj kotača. ⁷Jedan kerubin pruži ruku prema ognju što bijaše među kerubinima, uze ga i stavi u ruke čovjeku odjevenom u lan. On ga primi i iziđe. ⁸A ispod kerubinskih krila ukaza se nešto kao ruka čovječja. ⁹Pogledah, i gle: uz kerubine četiri kotača, po jedan uza svakoga. A kotači bijahu nalik na kamen krizolit; ¹⁰sva četiri istog oblika i kao da je jedan kotač u drugome. ¹¹U kretanju mogahu ići u sva četiri smjera, sve bez zakretanja. Kamo bi se glava usmjerila, onamo bi krenuli, a da se, krećući se, nisu morali okretati. ¹²Cijelo tijelo u kerubina - leđa, ruke,

Ezekiel

I. PRIJE OPSADE JERUZALEMA

krila i sva četiri kotača njihova - sve im bijaše posvud naokolo puno očiju.

¹³A kotači, koliko sam čuo, zвахu se "Kovitlac". ¹⁴Svaki imaše po četiri lica: lice prvoga kerubinsko, lice drugoga čovječje, a u trećega lica lavlje, u četvrtoga orlovsko. ¹⁵Tada se kerubini podigoše u visine. Bijahu to ista bića što ih vidjeh na rijeci Kebaru. ¹⁶Kad bi kerubini krenuli, krenuli bi i kotači uz njih, kad bi kerubini krilima mahnuli da se od zemlje podignu, kotači se ne bi od njih odmicali. ¹⁷Kad bi se zaustavili, i kotači bi stali; a kad bi se sa zemlje podigli, i kotači se podizahu, jer duh bića bijaše u njima.

Slava Jahvina napušta Hram

¹⁸Uto se Slava Jahvina vinu s praga Doma i stade nad kerubinima. ¹⁹Tada kerubini raširiše krila i podigoše se sa zemlje pred mojim očima. A kad oni krenuše, i kotači za njima krenuše. I zaustaviše se nad istočnim vratima Doma Jahvina, a Slava Boga Izraelova bijaše nad njima. ²⁰Bijahu to ista bića što ih vidjeh pred Bogom Izraelovim na rijeci Kebaru. I tako spoznah da ono bijahu kerubini. ²¹U svakoga po četiri lica i po četiri krila, a pod krilima nešto kao ruka čovječja. ²²Lica im ista kao ona što ih vidjeh na rijeci Kebaru. I svako se naprijed kretaše.

Prispodoba o kotlu i mesu

11 Tada se duh podiže i ponese me do istočnih vrata Doma Jahvina, što su okrenuta k istoku. I gle: na ulazu vrata dvadeset i pet ljudi, među kojima vidjeh i Jaazaniju, sina Azurova, i Pelatju, sina Benajina, knezove narodne. ²I reče mi: "Sine čovječji, evo ljudi koji smišljaju opačine i koji u ovom gradu daju zle savjete: ³Nije li čas da gradimo domove? Ovaj je grad kotao, a mi smo meso." ⁴Zato prorokuj protiv njih, prorokuj, sine čovječji!"

⁵I duh Jahvin siđe nada me i kaza mi: "Reci: Ovako veli Jahve Gospod: 'Ne govoriš li tako, dome Izraelov? Ali ja poznajem misli vašega srca! ⁶Množite ubojstva u ovome gradu i njegove ulice punite truplima.' ⁷Zato ovako govori Jahve Gospod: 'Oni koje vi probodoste i

razbacaste po gradu - oni su meso, a grad je kotao. Zato ću vas ja izvesti sada iz njega. ⁸Od mača strahujete, i mač ću na vas dovesti - riječ je Jahve Gospoda! ⁹Izvest ću vas iz grada i predati vas u ruke tuđincima, i sud ću svoj izvršiti nad vama: ¹⁰od mača ćete pasti! Na međi Izraelovoj sudit ću vam, i tada ćete znati da sam ja Jahve! ¹¹A ovaj grad više vam neće biti kotao i vi nećete biti meso njegovo. Na međi Izraelovoj sudit ću vam, ¹²i tada ćete znati da sam ja Jahve po čijim uredbama ne živjeste i čijih zakona ne izvršavaste, nego živjeste po zakonima okolnih naroda!"

¹³Dok ja tako prorokovah, umrije Pelatja, sin Benajin. I japadoh ničice te zavapih iz svega glasa: "Jao, Jahve Gospode, zar ćeš doista uništiti sav Ostatak doma Izraelova?" ¹⁴I dođe mi riječ Jahvina:

Novi savez obećan izgnanicima

¹⁵"Sine čovječji, tvojoj braći, i tvojim rođacima, i svem domu Izraelovu Jeruzalemci govore: 'Daleko ste od Jahve! Nama je ova zemlja dana u posjed!' ¹⁶Zato im reci: Ovako govori Jahve Gospod: 'Ako ih i odagnah među daleke narode, ako ih i rasprših po zemljama, ja ću im sam uskoro biti Svetište u zemljama u kojima se nalaze.' ¹⁷Stoga im reci: Ovako govori Jahve Gospod: 'Sabrat ću vas iz naroda, vratit ću vas iz zemalja u kojima ste bili raspršeni i dat ću vam opet zemlju Izraelovu! ¹⁸I kad se u nju vrate, istrijebit će iz nje sve grozote i gadosti. ¹⁹I ja ću im dati novo srce i nov ću duh udahnuti u njih: iščupat ću iz njih njihovo kameno srce i stavit ću u njih srce od mesa, ²⁰da hode po mojim naredbama i da čuvaju i vrše sve moje zakone. I bit će oni moj narod, a ja Bog njihov! ²¹A onima kojima srce hodi za grozotama i gadostima oborit ću na glavu njihov put' - riječ je Jahve Gospoda."

Slava Jahvina ostavlja Jeruzalem

²²Kerubini podigoše krila i kotači se digoše za njima, a Slava Boga Izraelova lebdijaše nad njima. ²³Slava se Jahvina vinu iz grada i zaustavi se na gori, istočno od grada. ²⁴A mene duh podiže i ponese duhom Božjim k izgnanicima u zemlju kaldejsku. I iščeznu

Ezekiel

I. PRIJE OPSADE JERUZALEMA

viđenje koje gledah. ²⁵I pripovjedih izgnanicima sve što mi Jahve bijaše objavio.

Prorok oponaša izgnanstvo

12 Opet mi dođe riječ Jahvina: ²"Sine čovječji! Ti boraviš u rodu odmetničkom koji ima oči, a ne vidi, uši ima, a ne čuje, jer su rod odmetnički. ³Zato, sine čovječji, spremi izgnanički zavežljaj i njima na oči obdan se seli: seli se iz svojega mjesta u drugo, ne bi li uvidjeli da su rod odmetnički. ⁴Obdan, njima na oči, iznesi zavežljaj, zavežljaj izgnanički, a izidi obnoć na njihove oči kao što se odlazi u izgnanstvo. ⁵Njima na oči prokopaj zid i kroza nj izađi. ⁶I njima na oči vrgni zavežljaj na ramena i po mrkloj noći izidi. Pokrij lice da ne vidiš zemlju, jer te postavih kao znamenje domu Izraelovu!"

⁷Učinih kako mi bijaše zapovjedbano: obdan iznesoh zavežljaj, zavežljaj izgnanički, a obnoć prokopah zid rukama i njima na oči po mrkloj noći vrgoh zavežljaj na ramena. ⁸Ujutro mi dođe riječ Jahvina: ⁹"Sine čovječji, zapita li te dom Izraelov, dom odmetnički: 'Što to radiš?' ¹⁰ti mu reci: 'Ovako govori Jahve Gospod! Ovo je proroštvo knezu jeruzalemskom i svemu domu Izraelovu koji je u Jeruzalemu.' ¹¹Reci: 'Ja sam vam znamenje! Kako ja uradih, tako će biti njima: svi ćete se morati seliti u izgnanstvo! ¹²Knez njihov morat će vrći zavežljaj na ramena i po mrkloj noći izaći. Prokopat će zid da izađe kroza nj i lice će pokriti rukama da očima ne vidi zemlje. ¹³Ja ću mu razapeti mrežu, i uhvatit će se u moju zamku, i odvest ću ga u Babilon, u zemlju kaldejsku. Ali je on neće ugledati i ondje će život ostaviti. ¹⁴A sve one oko njega, pomagače i čete, raspršit ću u sve vjetrove i svoj mač ću trgnuti na njih. ¹⁵A kad ih raspršim među narode i rasijem po zemljama, znat će da sam ja Jahve. ¹⁶Ipak, ostavit ću nekolicinu koji će umaći maču, gladi i kugi, da među narodima kamo prispiju pripovijedaju svoje gadosti; neka se zna da sam ja Jahve.'"

¹⁷I dođe mi riječ Jahvina: ¹⁸"Sine čovječji, jedi kruha zabrinuto i pij vode sa zebnjom i sa strepnjom! ¹⁹I reci puku zemlje: 'Ovako govori Jahve Gospod Jeruzalemcima u zemlji Izraelovoj: Zabrinuto će jesti kruha i sa strepnjom piti vode, jer će im zemlja opustjeti i

ostat će bez igdje ičega s bezakonja žitelja svojih. ²⁰I svi gradovi, sada napućeni, bit će poharani, a sva zemlja opustošena. I znat će da sam ja Jahve!'"

Govorkanja u narodu

²¹I dođe mi riječ Jahvina: ²²"Sine čovječji, kakve su vam to priče o zemlji Izraelovoj? Govori se: 'Gle, prolaze dani, a od proroštva ništa!' ²³Zato im reci: Ovako govori Jahve Gospod: 'Dokončat ću te priče i neće se više ponavljati u Izraelu.' Reci im: 'Bliže se već dani i sva će se proroštva moja ispuniti! ²⁴Jer neće više biti u domu Izraelovu varavih viđenja, ni lažnih proroštava kojima ljude bijahu zavodili. ²⁵Jer što ja, Jahve Gospod, govorim, to će i biti, i riječ se neće odgoditi! Da! Još za vaših dana, rode odmetnički, riječ ću izgovoriti i izvršiti.' Tako govori Jahve Gospod!"

²⁶I dođe mi riječ Jahvina: ²⁷"Sine čovječji! Evo što se govori u domu Izraelovu: 'Viđenje što ga ovaj ugleda za dane je daleke! Prorokuje za daleka vremena!' ²⁸Zato im reci: Ovako govori Jahve Gospod: 'Nijedna riječ moja neće se više odgoditi! Što rekoh, rečeno je, i sve će se ispuniti!' - riječ je Jahve Gospoda."

Poslanica Hebrejima

IV. VJERA I USTRAJNOST

IV. VJERA I USTRAJNOST

1. VJERA PRAOTACA

11 A vjera je već neko imanje onoga čemu se nadamo, uvjerenost u zbiljnosti kojih ne vidimo. ²Zbog nje stari primiše svjedočanstvo.

³Vjerom spoznajemo da su svjetovi uređeni riječju Božjom tako te ovo vidljivo ne posta od nečega pojavnoga.

⁴Vjerom Abel prinese Bogu bolju žrtvu nego Kain. Po njoj primi svjedočanstvo da je pravedan - Bog nad njegovim darovima posvjedoči - po njoj i mrtav još govori.

⁵Vjerom Henok bi prenesen da ne vidi smrti te iščeznu jer ga je prenio Bog. Doista, prije prijenosa primio je svjedočanstvo da omilje Bogu. ⁶A bez vjere nemoguće je omiljeti Bogu jer tko mu pristupa, vjerovati mora da postoji i da je platac onima koji ga traže.

⁷Vjerom Noa, upućen u ono što još ne bijaše vidljivo, predano sagradi korablju na spasenje svoga doma. Time osudi svijet i postade baštiničkom vjerničke pravednosti.

⁸Vjerom pozvan, Abraham poslušao i zaputi se u kraj koji je imao primiti u baštinu, zaputi se ne znajući kamo ide. ⁹Vjerom se kao pridošlica naseli u obećanoj zemlji kao u tuđini, prebivajući pod šatorima s Izakom i Jakovom, subaštiničima istog obećanja, ¹⁰jer iščekivaše onaj utemeljeni Grad kojemu je graditelj i tvorac Bog.

¹¹Vjerom i Sara unatoč svojoj dobi zadobi moć da začne jer vjernim smatraše Onoga koji joj dade obećanje. ¹²Zato od jednoga, i to obamrla, nastala mnoštvo poput zvijezda na nebu i pijeska nebrojena na obali morskoj.

¹³U vjeri svi su oni umrli, a da nisu zadobili obećanja, već su ih samo izdaleka vidjeli i pozdravili priznavši da su stranci i pridošlice na zemlji. ¹⁴Doista, koji tako govore, jasno očituju da domovinu traže. ¹⁵Dakako, da su mislili na onu iz koje su izišli, imali bi još prilike vratiti se u nju. ¹⁶Ali sada oni čeznu za boljom, to jest nebeskom. Stoga se Bog ne stidi zvati se Bogom njihovim: ta pripravo im je Grad.

¹⁷Vjerom Abraham, kušan, prikaza Izaka. Jedinca prikazivaše on koji je primio obećanje,

¹⁸kome bi rečeno: Po Izaku će ti se nazivati potomstvo! - ¹⁹uvjeren da Bog može i od mrtvih uskrisiti. Zato ga u predslici i ponovno zadobi.

²⁰Vjerom baš u pogledu budućnosti Izak blagoslovi Jakova i Ezava. ²¹Vjerom Jakov, umirući, blagoslovi oba sina Josipova i duboko se prignu oslonjen na vrh svojega štapa. ²²Vjerom Josip na umoru napomenu ono o izlasku sinova Izraelovih i dade zapovijed o svojim kostima.

²³Vjerom su Mojsija netom rođena tri mjeseca krili njegovi roditelji jer vidješe da je djeteta lijepo i nisu se bojali kraljeve naredbe.

²⁴Vjerom Mojsije, već odrastao, odbi zvati se sinom kćeri faraonove. ²⁵Radije izabra biti zlostavljan zajedno s Božjim narodom, nego se časovito okoristiti grijehom. ²⁶Većim je bogatstvom od blaga egipatskih smatrao muku Kristovu jer je gledao na plaću. ²⁷Vjerom napusti Egipat, ne bojeći se bijesa kraljeva, postojan kao da Nevidljivoga vidi. ²⁸Vjerom je obavio pashu i škropljenje krvlju da Zatornik ne dotakne prvenaca Izraelovih.

²⁹Vjerom prodoše Crvenim morem kao po suhu, što i Egipćani pokušahu, ali se potopiše.

³⁰Vjerom zidine jerihonske padoše nakon sedmodnevnoga ophoda. ³¹Vjerom Rahaba, bludnica, ne propade zajedno s nepokornicima jer s mirom primi uhode.

³²I što još da kažem? Ta ponestat će mi vremena, počnem li raspredati o Gideonu, Baraku, Samsonu, Jiftahu, Davidu, pa Samuelu i prorocima, ³³koji su po vjeri osvojili kraljevstva, odjelotvorili pravednost, zadobili obećano, začepili ralje lavovima, ³⁴pogasili žestinu ognja, umakli oštrici mača, oporavili se od slabosti, ojačali u boju, odbili navale tuđinaca. ³⁵Žene su po uskrsnuću ponovno zadobile svoje pokojne. Drugi pak, stavljeni na muke, ne prihvaćaju oslobođenja da bi ih zapalo bolje uskrsnuće.

³⁶Drugi su opet iskusili izrugivanja i bičeve, pa i okove i tamnicu. ³⁷Kamenovani su, piljeni, poubijani oštricom mača, potucali se u runima, u kozjim kožusima, u oskudici, potlačeni, zlostavljani - ³⁸svijet ih ne bijaše dostojan - vrludali po pustinjama, gorama, pećinama i pukotinama zemaljskim.

³⁹I svi oni po vjeri, istina, primiše svjedočanstvo, ali ne zadobiše obećano ⁴⁰jer

Poslanica Hebrejima

IV. VJERA I USTRAJNOST

Bog je za nas predvidio nešto bolje da oni bez nas ne dođu do savršenstva.

2. POTREBA POSTOJANOSTI

Poziv na postojanost

12 Zato i mi, okruženi tolikim oblakom svjedoka, odložimo svaki teret i grijeh koji nas sapinje te postojano trčimo u borbu koja je pred nama! ²Uprimo pogled u Početnika i Dovršitelja vjere, Isusa, koji umjesto radosti što je stajala pred njim podnese križ, prezrevši sramotu te sjedi zdesna prijestolja Božjega. ³Doista pomno promotrite njega, koji podnese toliko protivljenje grešnika protiv sebe, da - premoreni - ne klonete duhom.

Temelji jakosti

⁴Ta još se do krvi ne oduprijeste u borbi protiv grijeha. ⁵Pa zar ste zaboravili opomenu koja vam je kao sinovima upravljena:

*Sine moj, ne omalovažavaj
stege Gospodnje
i ne kloni kad te on ukori.*

⁶*Jer koga Gospodin ljubi,
onoga i stegom odgaja,
šiba sina koga voli.*

⁷Poradi vašega odgajanja trpite. Bog s vama postupa kao sa sinovima: a ima li koji sin kojega otac stegom ne odgaja? ⁸Pa ako niste pod stegom, na kojoj su svi imali udjela, onda ste kopilad, a ne djeca. ⁹Zatim, tjelesne smo oce imali odgojiteljima i poštovali ih. Pa nećemo li se kudikamo više podlagati Ocu duhova te živjeti? ¹⁰Oni su nas doista nešto malo dana stegom odgajali kako se njima činilo, a On - nama na korist, da postanemo sudionici njegove svetosti.

¹¹Isprva se doduše čini da nijedno odgajanje nije radost, nego žalost, ali onima koji su njime uvježbani poslije donosi mironosni plod pravednosti. ¹²Zato uspravite ruke klonule i koljena klecava, ¹³poravnite staze za noge svoje da se hromo ne iščaši, nego, štoviše, da ozdravi.

50. tjedan,
249. dan čitanja, utorak, 14. studenoga
2017.

Ez 13-16
Heb 12,14-13,25

Ezekiel

I. PRIJE OPSADE JERUZALEMA

Protiv lažnih proroka

13 I opet mi dođe riječ Jahvina: ²"Sine čovječji! Prorokuj protiv onih koji se grade prorocima u Izraelu! ³Reci tim prorocima koji prorokuju po svojoj glavi: 'Čujte riječ Jahvinu! Ovako govori Jahve Gospod: 'Jao prorocima bezumnim koji duh svoj slijede a ništa ne vide! ⁴Ti su tvoji proroci, Izraele, kao lisice usred ruševina. ⁵Vi se ne popeste na proboje i ne zidaste zida oko doma Izraelova da se održi u boju u dan Jahvin. ⁶Viđenja su njihova isprazna, i lažna su njihova proricanja. Govore 'Riječ Jahvina!' - a Jahve ih nije poslao. I još očekuju da će im se riječi ispuniti. ⁷Zar ne vidite da su vam viđenja isprazna i da su vam lažna proricanja kad govorite 'Riječ Jahvina!' - a ja nisam govorio.'

⁸Stoga ovako govori Jahve Gospod: 'Zato što govorite isprazno i laž vidite, evo me protiv vas' - riječ je Jahve Gospoda! ⁹Evo, ruka moja bit će protiv proroka koji vide isprazno i laž proriču: neće više biti u zboru mogega naroda, neće biti upisani u knjigu doma Izraelova, nikad više neće stupiti na tlo Izraelovo! I znat će da sam ja Jahve Gospod! ¹⁰Jer narod moj obmanjuju govoreći 'Mir' kad mira nema. I dok jedni hoće da se zid utvrdi, oni hoće da se samo ožbuka. ¹¹Reci onima koji hoće da se samo ožbuka: 'Past će!' Udarit će silan pljusak, oborit ću na nj tuča kao kamenje, bjesnjet će olujni vihuri. ¹²Evo, zid će pasti! Neće li vas tada pitati: 'Gdje vam je sada žbuka kojom ste ga ožbukali?'

¹³Zato ovako govori Jahve Gospod: 'U svojoj jarosti razbjesnit ću olujne vihore, u srdžbi ću svojoj udariti silnim pljuskom da ga zatrem, u gnjevu ću na nj oboriti tuču kao kamenje. ¹⁴Srušit ću zid što ga vi žbukom ožbukaste, na zemlju ću ga oboriti da mu se razgole temelji. Past će zid, i vi ćete pod njim izginuti! Tada ćete znati da sam ja Jahve! ¹⁵Tako ću iskaliti gnjev nad zidom i nad onima koji ga žbukom ožbukaše. A vama ću reći: Nema više zida! Nema onih koji ga žbukom ožbukaše. ¹⁶Nema izraelskih proroka koji Jeruzalemu proricahu i koji mu mir vidješe kad mira ne bijaše.' Tako govori Jahve Gospod."

Protiv lažnih proročica

¹⁷"Sine čovječji, okreni lice protiv kćeri svojega naroda koje prorokuju po svojoj glavi! Prorokuj protiv njih: ¹⁸Ovako govori Jahve Gospod: 'Jao onima koje vezu poveze za svačije ruke i koje prave prijevjese za glave svake veličine da ulove duše! Mislite li uloviti sve duše mogega naroda a svoje duše sačuvati žive? ¹⁹Obeščašćujete me pred mojim narodom za šaku ječma, za zalogaj kruha, ubijajući duše koje ne bi trebale da umru, a spašavajući one koje ne bi trebale da žive; i obmanjujete tako narod moj koji rado sluša vaše laži.'

²⁰Zato ovako govori Jahve Gospod: 'Evo me protiv vaših poveza kojima lovite duše kao ptice! Rastrgat ću sve to na vašim rukama i oslobodit ću duše koje time hvatate kao ptice! ²¹Poderat ću vaše prijevjese i oslobodit ću svoj narod da ne bude više plijen vaših ruku. I znat ćete da sam ja Jahve! ²²Jer vi lažju ražalostiste srce pravednika, koje ja ražalostiti ne htjedoh, a okrijepiste ruke bezbožnika da se ne obrati od zla puta bezbožničkog pa da život spasi. ²³Zato nećete više vidjeti isprazno niti ćete laž proricati: ja ću osloboditi narod svoj iz vaših ruku. I znat ćete da sam ja Jahve!'"

Protiv idolopoklonstva

14 Uto k meni dođoše neki od starješina Izraelovih i sjedoše preda me. ²I dođe mi riječ Jahvina: ³"Sine čovječji! Ti ljudi nose kumire u srcu i upiru oči u ono što ih na grijeh potiče. Pa zar da trpim da u mene traže savjeta? ⁴Zato im reci: Ovako govori Jahve Gospod: 'Tko god iz doma Izraelova nosi u srcu kumire i upire oči u ono što ga na grijeh potiče, a dolazi k proroku, ja, Jahve, odgovorit ću mu prema mnoštvu njegovih kumira, ⁵da uhvatim za srce dom Izraelov koji se zbog idola svojih odmetnu od mene.'

⁶Zato reci domu Izraelovu: Ovako govori Jahve Gospod: 'Obratite se, odvratite se od kumira svojih! Odvratite lice od gnusoba svojih! ⁷Jer tko se god iz doma Izraelova i od došljaka koji se nastaniše u Izraelu odmetne od mene i u srcu nosi kumire i upire oči u ono što ga potiče na grijeh, pa unatoč tome dođe k proroku da preko njega u mene traži savjeta,

Ezekiel

I. PRIJE OPSADE JERUZALEMA

njemu ću ja, Jahve, sam odgovoriti; ⁸okrenut ću se protiv njega i učinit ću od njega poslovičan primjer: iskorijenit ću ga iz svojega naroda! I znat ćete da sam ja Jahve.

⁹Ako li se prorok dadne zavesti i progovori, bilo bi to kao da sam ja, Jahve, zaveo toga proroka: ruku ću podići na njega i iskorijenit ću ga iz svojega naroda izraelskoga. ¹⁰Obojica će podjednako snositi grijeh svoj: grijeh prorokov jednak je grijehu onoga koji je u njega tražio savjeta. ¹¹I tako se dom Izraelov više neće odmetati od mene i neće se više kaljati svojim opačinama: on će biti narod moj, a ja ću biti njegov Bog' - riječ je Jahve Gospoda."

Osobna odgovornost

¹²I dođe mi riječ Jahvina: ¹³"Sine čovječji, zgriješi li koja zemlja protiv mene nevjerom i ja podignem ruku na nju te joj uništim i posljednju pričuvu kruha i pustim na nju glad da zatrem u njoj sve ljude i stoku; ¹⁴preostanu li u njoj samo tri čovjeka - Noa, Daniel i Job - ti će se svojom pravednošću spasiti - riječ je Jahve Gospoda. ¹⁵Također, ako na tu zemlju pustim divlje zvijeri da joj djecu unište a nju pretvore u pustinju, kojom se zbog zvijeri više nitko neće usuditi proći; ¹⁶preostanu li u njoj samo ta tri čovjeka, života mi moga - riječ je Jahve Gospoda - oni neće spasiti ni sinova ni kćeri nego samo sebe, a zemlja će njihova postati prava pustinja. ¹⁷Ili, ako ja trgnem mač na tu zemlju govoreći: 'Maču, prođi ovom zemljom!' da istrijebim u njoj sve ljude i stoku, ¹⁸a u njoj se nađu samo ona tri čovjeka, života mi moga - riječ je Jahve Gospoda - oni neće spasiti ni sinova ni kćeri nego samo sebe. ¹⁹Ili, ako ja pošaljem na tu zemlju kugu te izlijem na nju gnjev i pokolj da zatrem u njoj sve ljude i stoku, ²⁰a u njoj preostanu samo ona tri čovjeka, Noa, Daniel i Job, života mi moga - riječ je Jahve Gospoda - oni neće spasiti ni sinova ni kćeri nego samo sebe svojom pravednošću."

²¹Ovako govori Jahve Gospod: "Ipak, ako na Jeruzalem pustim sva svoja četiri ljuta biča - mač, glad, divlju zvjerad i kugu - da zatrem u njemu sve ljude i stoku, ²²u njemu će ipak preživjeti Ostatak koji će spasiti sinove i kćeri. I evo, oni će doći k vama da vidite njihovo vladanje i njihova djela i da se utješite, jer ćete

upoznati: što god poduzeh protiv Jeruzalema, ne učinih bez razloga. ²³Da, kad vidite njihovo vladanje i njihova djela, utješit ćete se, jer ćete upoznati da ne učinih bez razloga što god poduzeh protiv Jeruzalema - riječ je Jahve Gospoda."

Prispodoba o vinovoj lozi

15 I dođe mi riječ Jahvina: ²"Sine čovječji! U čemu je trs loze bolji od drugih šumskih drveta? ³Služi li da se od njega štogod načini? Djelja li se od njega klin da se o njega što objesi? ⁴Gle, baca se u oganj da izgori: kad mu oganj sažeže oba kraja i sredinu spali, može li još čemu poslužiti? ⁵Eto, ni onda kad bijaše čitav ništa se od njega ne mogaše načiniti. Pa kako će, dakle, čemu poslužiti kad ga plamen sažga?" ⁶Zato ovako govori Jahve Gospod: "Kao što sam trs loze, među drugim drvetima, bacio u oganj da izgori, tako ću postupati i s Jeruzalemcima! ⁷Upravit ću lice svoje na njih, i kada se iz jednog ognja izbave, drugi će ih proždrijeti. I spoznat ćete da sam ja Jahve kad lice svoje upravim na njih ⁸i svu im zemlju opustošim jer mi bijahu nevjerni! - riječ je Jahve Gospoda."

**Povijest Izraela u slici:
Jeruzalem - nevjerna zaručnica**

16 I dođe mi riječ Jahvina: ²Sine čovječji! Pokaži Jeruzalemu sve gadosti njegove! ³Reci: Ovako Jahve Gospod govori Jeruzalemu, nevjernici: 'Podrijetlom i rodnom iz zemlje si kanaanske, otac ti Amorejac, mati Hetitkinja. ⁴Kad si svijet ugledala, na dan rođenja tvog pupka ti ne odrezaše niti te vodom oprawe da te očiste; solju te ne osoliše niti te povojima poviše. ⁵Nijedno se oko na te ne sažali niti se tko smilova da ti to učini, nego

Ezekiel

I. PRIJE OPSADE JERUZALEMA

te na dan rođenja tvogega gadnu baciše van.

⁶A ja prođoh kraj tebe i vidjeh gdje se koprcas u krvi. I rekoh ti dok si još u krvi bila: 'Živi!' U krvi ti tvojoj rekoh: 'Živi!' ⁷Razrasti se kao izdanak u polju! I umnožih te, i ti se razraste i velika postade, i dođe vrijeme da sazreš. Dojke ti se raspupale, kosa ti narasla, ali si još gola i naga bila. ⁸Prođoh kraj tebe i u te se zagledah: i gle, dob tvoja - dob je ljubavi!

Raširih na te skute svoje i pokrih ti golotinju. Prisegoh ti i sklopoh Savez s tobom - riječ je Jahve Gospoda - i ti moja postade. ⁹Okupah te u vodi, krv saprah s tebe i uljem te pomazah.

¹⁰Obukoh te u šarene haljine, na noge ti obuh sandale od fine kože; opasah te bezom i pokrih te prijevjesom svilenim. ¹¹Uresih te nakitima: na ruke ti stavih narukvice, oko vrata ogrlice; ¹²prstenom ti nos uresih, uši naušnicama, a glavu ti ovjenčah vijencem najljepšim. ¹³I tako se sva u srebru i zlatu pojavi, u haljini od beza, svilom izvezenoj. Za hranu ti dadoh najfinije brašno, med i ulje. Bila si tako lijepa, prelijepa, za kraljicu podobna!

¹⁴Glas o ljepoti tvojoj puče među narodima, jer ti bijaše tako lijepa u nakitu mojem što ga djenuh na tebe - riječ je Jahve Gospoda. ¹⁵Ali te ljepota tvoja zaniijela, zbog glasa se svojega bludu podade: blud si svoj nudila obilno svakom prolazniku, njegova si bila. ¹⁶Od haljina si svojih šarene uzvišice pravila i na njima se bludu odavala ... ¹⁷I nakite uze zlatne i srebrne, kojima te ja bijah uresio, i od njih načini sebi muške likove da s njima bludničiš. ¹⁸Uze šarene, vezene haljine da njima odjeneš kumire svoje i njima si prinosila moje ulje i moj kad. ¹⁹A hranu što ti je dadoh - najfinije brašno, med i ulje kojima te hranjah - pred njih si stavljala na ugodan miris. Da, tako to bijaše - riječ je Jahve Gospoda! ²⁰Sinove si svoje i kćeri uzimala koje meni porodi i njima ih za hranu klala. Malo ti bijaše tvoga bludničenja, ²¹pa si čak i djecu svoju davala da se njima na čast kroz oganj provedu! ²²U svim tim gnusobama i bludu svojemu ne spomenu se dana mladosti svoje, kad si se gola i naga u krvi svojoj koprcala.

²³I povrh svega zla - Jao! Jao! riječ je Jahve Gospoda - ²⁴sagradi sebi humke, posvud diže uzvišice. ²⁵Na svim raskršćima podiže uzvišice i na njima blatiš svoju ljepotu, nudiš se svakom

prolazniku množec' svoje bludničenje. ²⁶Bludu se podade sa sinovima Egipta, snažna tijela, bludničenje si množila da me razjariš. ²⁷Zato, evo, ruku digoh na te, smanjivši ti obrok hrane i predavši te bijesu tvojih mrziteljica, kćeri filistejskih, koje se stide sramotnoga tvog vladanja. ²⁸Tjerala si blud i sa sinovima Asira i nisi se zasitila; i s njima si blud tjerala, ali se nisi zasitila. ²⁹Umnožila si bludničenje svoje i sa zemljom kanaanskom, sa zemljom kaldejskom, ali se ni onda nisi zasitila.

³⁰O, kako li slabo bijaše tvoje srce - riječ je Jahve Gospoda - kad činjaše ono što rade bludnice najrazvratnije. ³¹Na svim raskrsnicama humak sebi podiže, posvuda sagradi sebi uzvišice. Ali ne kao druge bludnice, jer si prezirala plaću bludničku, ³²nego kao preljubnica: mjesto muža, strance si primala. ³³Svima se bludnicama plaća, a ti si sama ljubavnike svoje plaćala i još si ih u bludnosti svojoj darovima mamila da ti dođu odasvuda. ³⁴Ti bijaše bludnica kakvih nema: nitko za tobom nije trčao da s tobom blud provodi, nego si sama davala plaću bludničku, a nisu je tebi plaćali. Toliko si bila opaka!

³⁵Stoga, razvratnice, čuj riječ Jahvinu: ³⁶Ovako govori Jahve Gospod: Jer si svlačila svoju sramotu i u bludu golotinju otkrivala pred svima svojim ljubavnicima i gnusnim kumirima, i zbog krvi svojih sinova što si ih njima prinosila, ³⁷evo, skupit ću sve tvoje ljubavnike s kojima si se naslađivala, sve koje si voljela i koje si mrzila, skupit ću ih odasvud protiv tebe i razotkriti im tvoju golotinju, neka vide sramotu tvoju. ³⁸Sudit ću ti kao što se sudi preljubicama i krvnicama i predati te bijesu njihovu. ³⁹Predat ću te u ruke njihove da poruše tvoje humke, da razore uzvišice tvoje. I zderat će sa tebe haljine, oteti nakit i ostaviti te голу, sasvim nugu. ⁴⁰A zatim će na te dovesti svjetinu da te kamenuje i da te sasiječe mačevima. ⁴¹Kuće će ti ognjem spaliti i naočigled svim ženama izvršiti pravdu nad tobom. Tako ću dokrajčiti tvoje bludničenje, nećeš više davati plaću bludničku. ⁴²Iskalit ću gnjev svoj nad tobom i povući ću svoju ljubomoru od tebe. Smirit ću se i neću se više gnjeviti. ⁴³I jer se ne spomenu svoje mladosti, već me svim tim izazivaše, oborit ću ti na glavu

Ezekiel

I. PRIJE OPSADE JERUZALEMA

sve postupke tvoje - riječ je Jahve Gospoda: nećeš više dodavati bestidnosti na sve svoje gadosti!

⁴⁴I sastavljač poslovice narugat će ti se poslovicom: 'Kakva mati, takva kći.' ⁴⁵Prava si kći svoje matere, koja ostavi muža i djecu; sestra si sestara svojih, koje ostaviše muževe svoje i djecu: Hetitkinja vam mati bijaše, otac Amorejac: ⁴⁶Samarija, sestra tvoja starija, sa svojim kćerima tebi slijeva stoji; Sodoma, tvoja mlađa sestra, sa kćerima svojim zdesna ti stoji. ⁴⁷A ti ne samo da si njihovim putem hodila i činila njihove gadosti - to bi tebi bilo premalo - već bijaše od njih pokvarenija na svojim putovima. ⁴⁸Života mi mojega - riječ je Jahve Gospoda - tvoja sestra Sodoma sa svojim kćerima ne učini što si ti počinila zajedno sa kćerima svojim.

⁴⁹Evo opačina sestre tvoje Sodome: gizdavo, u izobilju kruha i bezbrižno življaše ona i kćeri njezine, a sirotinju i bijednike ne pomagahu.

⁵⁰Uzoholiše se i gadosti pred očima mojim činjahu, i zato ih zatrijeh, kao što vidje! ⁵¹A sestra ti Samarija ne počini ni polovicu grijeha tvojih, i tako ti počini više gadosti nego one obje zajedno, opravdavši sestre svoje svojim gadostima. ⁵²Zato snosi sad sramotu grijeha kojima si sestre svoje opravdala; zbog grijeha kojima se više od njih nagrdi, one izadoše pravednije. Postidi se, dakle, i snosi sramotu svoju kojom sestre opravda.

⁵³A ja ću okrenuti udes njihov, udes Sodome i kćeri njenih, udes Samarije i kćeri njenih; i tvoj ću udes okrenuti među njima, ⁵⁴da snosiš sramotu svoju i da se postidiš za sve što si počinila, njima na utjehu. ⁵⁵Sestra tvoja Sodoma i kćeri njene vratit će se u stanje prijašnje; sestra tvoja Samarija i kćeri njene vratit će se u stanje prijašnje; ali i ti i kćeri tvoje vratit ćete se u stanje prijašnje. ⁵⁶Zar se nije spominjala sestra tvoja Sodoma dok ti bijaše ponosita, ⁵⁷prije negoli se golotinja tvoja otkrila? Budi sada za ruglo kćerima edomskim, susjedama njenim i kćerima filistejskim koje ti se sa svih strana rugaju. ⁵⁸Snosi, dakle, svoju sramotu i svoje gadosti - riječ je Jahve Gospoda!

⁵⁹Jer ovako govori Jahve Gospod: 'Postupit ću s tobom onako kako ti učini kad pogazi

zakletvu i raskinu Savez. ⁶⁰Ali ću se ja ipak spomenuti svojega Saveza s tobom što ga sklopih u dane mladosti tvoje i uspostaviti ću s tobom Savez vječan. ⁶¹I ti ćeš se opomenuti svojih putova i postidjet ćeš se kad primiš svoje sestre, stariju i mlađu, koje ću ti dati za kćeri, ali ne snagom tvog Saveza. ⁶²Sklopiti ću s tobom savez svoj i znat ćeš da sam ja Jahve, ⁶³da se opomeneš i da se postidiš i da od sramote više ne otvoriš usta kad ti oprostim sve što učini! To je riječ Jahve Gospoda."

Poslanica Hebrejima

V. PORAVNITE STAZE

V. PORAVNITE STAZE

1. ESHATOLOŠKA OPOMENA

¹⁴Nastojte oko mira sa svima! I oko posvećenja bez kojega nitko neće vidjeti Gospodina! ¹⁵Pripazite da se tko ne sustegne od milosti Božje, da kakav gorki korijen ne proklija pa ne unese zabunu i ne zarazi mnoge, ¹⁶da tko ne postane bludnik ili svetogrdnik kao Ezav, koji za jedan jedini obrok *proda svoje prvorodstvo*. ¹⁷Ta znate da je i poslije, kad je htio baštiniti blagoslov, odbačen jer nije našao mogućnosti promjene premda ju je sa suzama tražio. ¹⁸Jer niste pristupili opipljivoj gori i usplamtjelu ognju, ni mraku, tami i vihoru, ¹⁹ni ječanju trublje i tutnjavi riječi. - Koji su je slušali, zamoliše da im se više ne govori ²⁰jer nisu podnosili naredbe: *Ako se ma i živinče dotakne brda, neka se kamenuje!* ²¹I prizor bijaše tako strašan da Mojsije reče: "*Strah me je i drščem!*" - ²²Nego, vi ste pristupili gori Sionu i gradu Boga živoga, Jeruzalemu nebeskom, nebrojenim tisućama anđela, svečanom skupu, ²³Crkvi prvorodenaca zapisanih na nebu, Bogu, sucu sviju, dusima savršenih pravednika ²⁴i Posredniku novog Saveza - Isusu - i krvi škropljeničkoj što snažnije govori od Abelove.

²⁵Pazite da ne odbijete Onoga koji vam govori! Jer ako ne umakoše oni što su odbili onoga koji je na zemlji davao upute, kudikamo ćemo manje mi ako se okrenemo od Onoga koji ih daje s nebesa. ²⁶Njegov glas tada zemlju uzdrma, sada pak obećava: Još jednom ja ću potresti ne samo zemlju nego i nebo. ²⁷Ono "još jednom" pokazuje da će, kao stvoreno, uminuti ono uzdrmano da ostane ono neuzdrmljivo. ²⁸Zato jer smo primili kraljevstvo neuzdrmljivo, iskazujmo zahvalnost iz koje služimo Bogu kako je njemu milo, s predanjem i strahopoštovanjem. ²⁹Jer Bog je naš oganj što proždire.

2. KRŠĆANSKO VLADANJE

13 Bratoljublje neka je trajno! ²Gostoljublja ne zaboravljajte: njime neki, i ne znajući, ugostiše anđele! ³Sjećajte se uznika kao suznici; zlostavljanih - ta i sami ste u tijelu! ⁴Ženidba neka bude u časti u sviju i postelja neokaljana! Jer bludnicima će i preljubicima suditi Bog. ⁵U življenju ne budite srebroljupci, zadovoljni onim što imate! Ta on je rekao: Ne, neću te zapustiti i neću te ostaviti. ⁶Zato možemo pouzdano reći:

Gospodin mi je pomoćnik, ja ne strahujem: što mi tko može?

3. JELA ILI MILOST

⁷Spominjite se svojih glavara koji su vam nevjedećivali riječ Božju: promatrajući kraj njihova života, nasljedujte njihovu vjeru. ⁸Isus Krist jučer i danas isti je - i uvijek. ⁹Ne dajte se zanijeti različitim tuđim naucima! Jer bolje je srce utvrđivati milošću nego jelima, koja nisu koristila onima što su ih obdržavali. ¹⁰Imamo žrtvenik s kojega nemaju pravo jesti služitelji Šatora. ¹¹Jer tijela životinja, kojih krv veliki svećenik unosi za grijeh u Svetinju, spaljuju se izvan tabora. ¹²Zato i Isus, da bi vlastitom krvlju posvetio narod, trpio je izvan vrata. ¹³Stoga iziđimo k njemu izvan tabora noseći njegovu muku ¹⁴jer nemamo ovdje trajna grada, nego onaj budući tražimo. ¹⁵Po njemu dakle neprestano prinosimo Bogu žrtvu hvalbenu, to jest plod usana što ispovijedaju ime njegovo. ¹⁶Dobrotvornosti i zajedništva ne zaboravljajte jer takve su žrtve mile Bogu!

¹⁷Poslušni budite svojim glavarima i podložni jer oni bdiju nad vašim dušama kao oni koji će polagati račun; neka to čine s radošću, a ne uzdišući jer vam to ne bi bilo korisno.

¹⁸Molite za nas! Uvjereni smo doista da imamo dobru savjest i u svemu se želimo dobro ponašati. ¹⁹Usrdnije vas pak molim: učinite to kako bih vam se što brže vratio.

Poslanica Hebrejima

V. PORAVNITE STAZE

ZAKLJUČAK

²⁰A Bog mira,
koji *po krvi vječnoga Saveza*
od mrtvih izvede
velikoga *Pastira ovaca*,
Gospodina našega Isusa,
²¹osposobio vas za svako dobro djelo
da vršite volju njegovu,
činio u nama što je njemu milo,
po Isusu Kristu,
komu slava u vijeke vjekova. Amen.

Popratna riječ

²²Molim vas, braćo, podnesite ovu riječ
ohrabrenja: ta samo vam ukratko napisah!

²³Znajte: naš je brat Timotej oslobođen. Ako
uskoro stigne, s njime ću vas pohoditi.

²⁴Pozdravite sve svoje glavare i sve svete!

Pozdravljaju vas ovi iz Italije.

²⁵Milost sa svima vama!

50. tjedan,
250. dan čitanja, srijeda, 15. studenoga
2017.

Ez 17-20
Jak 1-2

Jakovljeva poslanica

Jakovljeva je poslanica prva u skupini onih koje su poslana kršćanima općenito, a ne nekoj posebnoj Crkvi (vidi bilj. uz 1,1). Riječ je o vrlo praktičnom dokumentu u vezi s kršćanskim životom. Kršćanska bi sloboda mogla nekome udariti u glavu i to osobito onomu koji je prije bio navikao na strogi juridički kodeks: ako je spasenje milosni dar Božji, kakve bi važnosti još moglo imati naše ponašanje? Za Jakova vrlo veliko. Upravo je način kako se netko ponaša dokaz da li stvarno vjeruje ili ne; istinska vjera u Krista očituje se uvijek u životu i određuje naše osnovno držanje bilo prema nama samima bilo prema drugome kao i prema samom životu. Između vjere i djelovanja ne smije biti raskoraka. Jakov nas podsjeća na to koliko su nam potrebna pravila i istinske kršćanske vrednote na svim područjima života. Vrlo je lako pustiti da se stvari odvijaju same po sebi; vrlo je lako prepustiti se utjecaju svijeta koji nas

okružuje i uvjeriti se da ne postoje apsolutne vrijednosti, da nema neke bijele ili crne stvarnosti, već da postoji samo neko trajno sivilo. Prvi su kršćani trebali jedno ovakvo pismo. Ono je potrebno i nama.

Vrlo malo znamo ili ništa zašto je pisana i kome je poslana ova poslanica, kao što ne znamo ni autora, iako je to najvjerojatnije Jakov, »brat Isusov«, postavljen za vodu Crkve u Jeruzalemu (Dj 12,17; 15,13sl.; 21,18). I na kraju, ne možemo ništa sa sigurnošću reći o vremenu nastanka, osim da je vrlo stara.

Ezekiel

I. PRIJE OPSADE JERUZALEMA

Prispodoba s orlom

17 Dođe mi riječ Jahvina: ²"Sine čovječji, smisli zagonetku i iznesi prispodobu domu Izraelovu! Reci: ³Ovako govori Jahve Gospod:

Velik orao, velikih krila,
duga perja,
gusta, šarena paperja,
doletje na Libanon
i zgrabi cedrov vrh;
⁴odlomi mu najvišu grančicu,
odnese je u zemlju trgovaca
i spusti je u grad prodavača.

⁵Onda uze izdanak iz zemlje,
u plodnu ga njivu posadi,
kraj obilnih voda stavi,
kao vrbu usadi.

⁶Izdanak proklija,
bujan izbi čokot,
onizak izraste,
mladice mu k orlu segnuše,
a pod njim mu žilje bješe;
u bujan se razvi čokot,
potjera izdanke,
mladice razgrana.

⁷Bijaše i drugi orao,
velik i velikih krila,
gusta perja.
I gle, čokot k njemu žilje pruži,
k njemu upravi grančice svoje
da ga natapa
bolje od tla u koje bi zasađen.

⁸Na plodnoj njivi,
kraj obilnih voda,
bješe zasađen:
mogao je tjerat' mladice,
urodit rodnom,
k'o veličanstveni trs izrasti.'

⁹Reci: 'Ovako govori Jahve Gospod:
Hoće l' uspijevati?
Neće l' mu orao sve žilje izguliti?
Neće l' mu sve plodove potrgati?

Neće l' mu sve mladice,
čim izbiju, sasušiti?
Da, i bez snažne mišice,
i bez mnoštva naroda,
iščupat će ga iz korijena!

¹⁰Gle, zasađen je! Hoće l' uspijevati?
Čim ga takne istočnjak,

neće l' sav usahnuti?
Da, na lijevama iz kojih niče
uvenut će."

¹¹Dođe mi riječ Jahvina: ¹²"Reci domu odmetničkome: 'Zar ne znate što ovo znači?'
Reci im: 'Eto, dođe kralj babilonski u Jeruzalem,
zarobi mu kralja i sve knezove, odvede ih k sebi
u Babilon. ¹³Odvede i izdanak iz kraljevskoga
koljena, sklopi s njima savez i zakletvom se
obveza, pošto odvede sve mogućnike iz zemlje,
¹⁴da će kraljevstvo ostati nezatno i da se neće
dizati, nego će čuvati i držati savez s njime.

¹⁵Ali se on od njega odmetnu; poslanike uputi
u Egipat, tražeći od njega konje i jaku vojsku.
Hoće li uspjeti? Može li umaći onaj tko tako radi?
Raskinu savez, pa da umakne? ¹⁶Života mi
moga, riječ je Jahve Gospoda: jer prezre zakletvu
kralja koji ga na prijestolje posadi i razvrže savez
s njime, u njegovoj će zemlji umrijeti, usred
Babilona! ¹⁷Svojom silnom vojskom i mnoštvom
naroda faraon mu neće pomoći u boju kad onaj
digne nasipe i sagradi kule opsadne da mu zatre
mnogo ljudstvo. ¹⁸Prezreo je zakletvu, razvrgao
savez. Da, iako ruku bijaše dao, sve to učini! Ne,
neće umaći!'

¹⁹Stoga ovako govori Jahve Gospod: 'Života
mi moga, zakletvu što je prezre i savez što ga
razvrže oborit ću na glavu njegovu! ²⁰Mrežu ću
nad njim razapeti i uhvatit će se u moju zamku,
pa ću ga odvesti u Babilon i ondje mu suditi zbog
nevjere kojom mi se iznevjeri. ²¹Cvijet vojske
njegove od mača će pasti, a ostatak se raspršiti u
sve vjetrove. I spoznat ćete da ja, Jahve, tako
rekoh.'

²²Ovako govori Jahve Gospod:
'S vrha cedra velikoga,
s vrška mladih grana njegovih,
odlomit ću grančicu
i posadit' je na gori visokoj,
najvišoj.

²³Na najvišoj gori izraelskoj
nju ću zasaditi:
razgranat će se ona,
plodom uroditi.

²⁴I sve će poljsko drveće znati
da ja sam Jahve
koji visoko drvo ponizujem,
a nisko uzvisujem;
zeleno drvo sušim,

Ezekiel

I. PRIJE OPSADE JERUZALEMA

a drvu suhu dajem da rodi.
Ja, Jahve, rekoh i učinit ću!"

Osobna odgovornost

18 Dođe mi riječ Jahvina: ²"Što vam je te o Izraelu ponavljate poslovicu: 'Oci jedošo kiselo grožđe, sinovima trnu zubi!' ³Života mi moga, riječ je Jahve Gospoda: nitko od vas neće više u Izraelu ponavljati tu poslovicu; ⁴jer, svi su životi moji, kako život očev tako i život sinovlji. I evo, onaj koji zgriješi, taj će umrijeti.

⁵Tko je pravedan i poštuje zakon i pravdu ⁶i ne blaguje po gorama i očiju ne podiže kumirima doma Izraelova, ne oskvrnjuje žene bližnjega svoga i ne prilazi ženi dok je nečista; ⁷nikomu ne nanosi nasilja, vraća što je u zalog primio i ništa ne otima; kruh svoj dijeli s gladnim, gologa odijeva, ⁸ne posuđuje uz dobit i ne uzima pridavka, ruku usteže od nedjela, po istini presuđuje, ⁹po mojim naredbama hodi i čuva moje zakone, postupajući po istini - taj je zaista pravedan i taj će živjeti, riječ je Jahve Gospoda.

¹⁰Ali, porodi li on sina nasilnika, koji krv proljeva ili bratu takvo što učini, ¹¹a ne radi kao njegov roditelj, nego blaguje po gorama, oskvrnjuje ženu bližnjega; ¹²ubogu i bijednu nanosi nasilje, otima, ne vraća što je u zalog primio, oči podiže kumirima čineći gadosti; ¹³posuđuje uz dobit i uzima pridavak - ne, takav sin neće živjeti! Učinio je te gadosti i umrijet će, a krv će njegova na njega pasti.

¹⁴A porodi li on sina koji uvidi sve grijeha što ih njegov otac počini, uvidi ih i tako više ne učini; ¹⁵ne blaguje po gorama, očiju ne podiže kumirima doma Izraelova, ne oskvrnjuje žene bližnjega; ¹⁶nikomu ne nanosi nasilja, ne prisvaja zaloga, ništa ne otima, kruh svoj dijeli s gladnim, gologa odijeva; ¹⁷ruku usteže od nedjela, ne uzima dobiti ni pridavka, vrši moje zakone i hodi po mojim naredbama - ne, taj neće umrijeti zbog grijeha očeva, on će živjeti. ¹⁸A njegov otac, koji je nemilice tlačio i pljačkao bližnjega, čineći u narodu što ne valja, zbog svojega će grijeha umrijeti.

¹⁹Ali vi kažete: 'Zašto da sin ne snosi očev grijeh?' Zato što sin vrši zakon i pravdu, čuva i vrši sve moje naredbe, živjet će. ²⁰Onaj koji zgriješi, taj će i umrijeti. Sin neće snositi grijeha

očeva, ni otac grijeha sinovljega. Na pravedniku će biti pravda njegova, a na bezbožniku bezbožnost njegova.

²¹Ako se bezbožnik odvrati od svih grijeha što ih počini, i bude čuvao sve moje naredbe i vršio zakon i pravdu, živjet će i neće umrijeti. ²²Sva njegova nedjela što ih počini bit će zaboravljena: zbog pravednosti što je čini, živjet će. ²³Jer, zar je meni do toga da umre bezbožnik - riječ je Jahve Gospoda - a ne da se odvrati od svojih zlih putova i da živi?

²⁴Ako li se pravednik odvrati od svoje pravednosti i stane činiti nepravdu i sve gadosti koje radi bezbožnik - hoće li živjeti? Sva pravedna djela koja bijaše činio zaboravit će se, a zbog svoje nevjere kojom se iznevjerio i zbog grijeha što ih počini, umrijet će. ²⁵A vi velite: 'Put Jahvin nije pravedan!' Čuj, dome Izraelov: Moj put da nije pravedan? Nisu li vaši putovi nepravedni? ²⁶Ako li se pravednik odvrati od svoje pravednosti i stane činiti nepravdu, pa zbog toga umre, umrijet će zbog nepravde što je počini. ²⁷A ako se bezbožnik odvrati od svoje bezbožnosti što je bijaše činio, pa stane vršiti moj zakon i pravdu, živjet će i neće umrijeti. ²⁸Jer je uvidio i odvratio se od svojih nedjela što ih bijaše počinio, živjet će i neće umrijeti.

²⁹Ali dom Izraelov kaže: 'Put Gospodnji nije pravedan!' Putovi moji da nisu pravedni, dome Izraelov? Nisu li vaši putovi nepravedni? ³⁰Dome Izraelov, ja ću suditi svakome po njegovim putovima - riječ je Jahve Gospoda. Obratite se, dakle, i povratite od svih svojih nedjela, i grijeh vam vaš neće biti na propast! ³¹Odbacite od sebe sva nedjela koja ste činili i načinite sebi novo srce i nov duh! Zašto da umirete, dome Izraelov? ³²Ja ne želim smrti nikoga koji umre - riječ je Jahve Gospoda. Obratite se, dakle, i živite!

Tužaljka za knezovima izraelskim

19 A ti, sine čovječji, protuži tužaljkom za knezovima izraelskim.

²Reci:

Što bijaše tvoja mati?

Lavica među lavovima,

ležala je među lavićima,

hraneći mladunčad svoju.

³I othrani jedno mlado, koje lavom posta.

Ezekiel

I. PRIJE OPSADE JERUZALEMA

Naučiv se plijen derati,
stade ljude proždirati!
⁴Narodi se protiv njega udružise,
lav upade u jamu njihovu,
na lancu ga odvedoše
u zemlju egipatsku.
⁵A kad mati vidje
da uzalud čeka
i da joj nada propade,
uze drugo mlado
i od njega lava učini.
⁶Živeć' tako među lavovima,
i on lavom posta.
 Naučiv se plijen derati,
stade ljude proždirati,
⁷utvrde im rušiti,
pustošiti gradove.
 Uzdrhta zemlja i sve na njoj
od silne rike njegove.
⁸Ali se ljudi iz okolnih mjesta
protiv njega podigoše
i zamke mu postaviše;
i lav se uhvati u jamu njihovu.
⁹Okovana u kavez ga zatvoriše,
odvedoše kralju babilonskom,
ondje ga u kulu zatočiše,
da mu se više ne čuje rika
po gorama izraelskim.
¹⁰Mati tvoja bješe kao loza
pokraj vode zasađena,
rodna i granata
od obilja vode!
¹¹Imala je jaku granu
za palicu vladalačku:
uzdiže se nad krošnjju,
naočita visinom,
mnoštvom grančica.
¹²Al' u gnjevu bješe iščupana
i na zemlju bačena.
Istočnjak joj rod sasušit:
polomi se i uvenu
jaka grana njezina
i vatra je svu proguta.
¹³U pustinju bje presađena,
u zemlju suhu, bezvodnu.
¹⁴Al' liznu oganj iz pruta njezina
i spali joj grane i plodove!
I nema više na njoj grane jake
za palicu vladalačku."

To je, evo tužaljka, i ostat će tužaljka.

Povijest nevjera Izraelovih

20 Godine sedme, petoga mjeseca, desetoga dana, dođoše k meni neke od starješina izraelskih da se s Jahvom svjetuju. Posjedaše preda me. ²I dođe mi riječ Jahvina:

"Sine čovječji! Govori starješinama Izraelovim!

³Reci im: Ovako govori Jahve Gospod: 'Došli ste me pitati za savjet? Života mi moga, nećete me pitati!' - riječ je Jahve Gospoda. ⁴Hoćeš li im suditi, hoćeš li suditi, sine čovječji? Pokaži im gadosti otaca njihovih. ⁵Reci im: Ovako govori Jahve Gospod: 'Onoga dana kad izabrah Izraela i ruku stavih na potomstvo doma Jakovljeva te im se objavih u zemlji egipatskoj, zakleh im se: Ja sam Jahve, Bog vaš! ⁶Toga im se dana rukom podignutom zakleh da ću ih izvesti iz zemlje egipatske u zemlju koju za njih izabrah, u zemlju kojom teče med i mlijeko, od svih zemalja najljepšu. ⁷I rekoh im: Odbacite od sebe sve gadosti što vam oči privlače i ne kaljajte se kumirima egipatskim jer - ja sam Jahve, Bog vaš!'

⁸Ali se oni odvrgoše od mene i ne htjedoše me poslušati: nijedan ne odbaci gadosti koje mu oči zaniješ i ne okani se kumira egipatskih. Tad odlučih izliti gnjev svoj na njih i iskaliti srdžbu na njima u zemlji egipatskoj. ⁹Ali radi imena svojega - da se ne kalja na oči naroda među kojima obitavahu - pred kojima im bijah objavio da ću ih izvesti - ¹⁰izvedoh ih iz zemlje egipatske i odvedoh ih u pustinju; ¹¹i dadoh im svoje uredbe i objavih svoje zakone, koje svatko mora vršiti da bi živio; ¹²dadoh im i svoje subote, kao znak između sebe i njih, neka znaju da sam ja Jahve koji ih posvećujem.

¹³Ali se i u pustinji dom Izraelov odmetnu od mene: nisu hodili po mojim uredbama; odbaciše moje zakone, koje svatko mora vršiti da bi živio; subote moje oskvrnjivahu. I zato odlučih u pustinji gnjev svoj na njih izliti da ih zatrem. ¹⁴Ali ni toga ne učinih radi svojeg imena, da se ono ne kalja pred narodima kojima ih naočigled izvedoh. ¹⁵Ali im se zakleh u pustinji da ih neću uvesti u zemlju koju sam im bio dao, u zemlju kojom teče med i mlijeko, od svih zemalja najljepšu, ¹⁶jer odbaciše moje zakone, i ne hodiše po mojim uredbama, i subote moje oskvrnjivahu, a srce im idaše za njihovim kumirima. ¹⁷Oči se moje ipak sažališe da

Ezekiel

I. PRIJE OPSADE JERUZALEMA

ih ne zatrem. I tako ih u pustinji ne uništih, ¹⁸nego rekoh sinovima njihovim u pustinji: 'Ne hodite po uredbama svojih otaca, ne čuvajte zakona njihovih i ne kaljajte se kumirima njihovim! ¹⁹Ja sam Jahve, Bog vaš! Po uredbama mojim hodite, čuvajte i vršite moje zakone ²⁰i svetkujte moje subote, neka one budu znak između mene i vas, kako bi se znalo da sam ja Jahve, Bog vaš!'

²¹Ali se i sinovi odmetnuše od mene: po mojim uredbama nisu hodili i nisu čuvali ni vršili mojih zakona, koje svatko mora vršiti da bi živio, a subote su moje oskvrnjivali. I zato odlučih gnjev svoj izliti i iskaliti srdžbu svoju na njima u pustinji. ²²Ali opet ruku svoju sustegoh radi svojeg imena, da se ono ne kalja pred narodima kojima ih naočigled izvedoh. ²³No zakleh se u pustinji da ću ih raspršiti među narode i rasijati po zemljama, ²⁴jer nisu vršili mojih zakona i jer prezreše moje uredbe i jer subote moje oskvrnjivahu i oči upirahu u kumire svojih otaca. ²⁵I zato im dadoh uredbe koje ne bijahu dobre, zakone koji usmrćuju: ²⁶da se oskvrnjuju svojim prinosima, provodeći kroz oganj svoju prvorođenčad. Htjedoh tako da ih zastrašim, neka znaju da sam ja Jahve.

²⁷Sine čovječji, reci domu Izraelovu: 'Ovako govori Jahve Gospod! I ovim me oci vaši još uvrijediše: nevjeroj mi se iznevjeriše! ²⁸Kad ih uvedoh u zemlju koju im se zakleh dati, gdje god bi ugledali povišen brežuljak ili stablo krošnjato, prinosili bi žrtve, donosili izazovne prinose, metali mirise ugodne, nalijevali ljevanice. ²⁹Upitah ih: što li znači ta uzvišica na koju se penjete?' I tako osta ime 'bama', uzvišica, do dana današnjega.

³⁰Zato reci domu Izraelovu: 'Ovako govori Jahve Gospod: Ne kaljate li se i vi kao oci vaši, ne provodite li i vi blud s gadostima njihovim? ³¹Kaljate se prinoseći im darove, provodeći kroz oganj svoje sinove u čast svim kumirima svojim sve do dana današnjega. I da me onda za savjet pitaš, dome Izraelov! Života mi moga - riječ je Jahve Gospoda - nećete me za savjet pitati! ³²I neće se zbiti o čemu sanjate kad govorite: 'Bit ćemo kao drugi narodi, kao narodi ostalih zemalja što služe drveću i kamenju.' ³³Života mi moga - riječ je Jahve Gospoda - vladat ću vama rukom krepkom i mišicom uzdignutom, u svoj žestini svoje jarosti. ³⁴Izvest ću vas iz naroda, skupiti vas iz svih zemalja u koje bijaste raspršeni

rukom krepkom i mišicom uzdignutom, u svem plamu jarosti moje! ³⁵Odvest ću vas u pustinju naroda i ondje vam licem u lice suditi! ³⁶Kao što sudih ocima vašim u pustinji zemlje egipatske, i vama ću suditi - riječ je Jahve Gospoda! ³⁷Provest ću vas ispod štapa svojega, podvrći vas brojenju: ³⁸razlučit ću između vas sve koji se pobuniše i odvrgoše od mene: izvest ću ih iz zemlje u kojoj kao došljaci borave, ali - u zemlju Izraelovu nikad ući neće! I znat ćete da sam ja Jahve!'

³⁹'A vi, dome Izraelov' - ovako govori Jahve Gospod - 'samo idite i dalje služite svaki svom kumiru! Jednom ćete, kunem vas se, poslušati i nećete više kaljati moje sveto ime svojim prinosima i kumirima: ⁴⁰na Svetoj gori mojoj, na visokoj gori Izraelovoj - riječ je Jahve Gospoda - služit će mi sav dom Izraelov, u svojoj zemlji. Ondje će mi oni omiljeti i ondje ću iskati vaše podizanice i prinose vaših prvina sa svim svetinjama. ⁴¹Omiljet ćete mi kao miris ugodan kad vas izvedem iz naroda i skupim iz zemalja u kojima bjestе rasijani. I na vama ću očitovati svetost svoju naočigled svih naroda. ⁴²Tada ćete znati da sam ja Jahve, kada vas dovedem u zemlju Izraelovu, u zemlju koju se zakleh dati očevima vašim. ⁴³Ondje ćete se spomenuti svih svojih putova i nedjela kojima se okaljaste: sami ćete sebi omrznuti zbog nedjela što ih počiniste. ⁴⁴I tada ćete spoznati da sam ja Jahve kad, radi imena svojega, ne postupim s vama po zloći vaših putova ni po vašim pokvarenim djelima, dome Izraelov! Tako govori Jahve Gospod!''

Jakovljeva poslanica

Naslov i pozdrav

1 Jakov, sluga Boga i Gospodina Isusa Krista: dvanaestorim plemenima raseljeničtva pozdrav.

Korist kušnje

²Pravom radošću smatrajte, braćo moja, kad upadnete u razne kušnje ³znajući da prokušnost vaše vjere rađa postojanošću. ⁴Ali neka postojanost bude na djelu savršena da budete savršeni i potpuni, bez ikakva nedostatka.

⁵Nedostaje li komu od vas mudrosti, neka ište od Boga, koji svima daje rado i bez negodovanja, i dat će mu se. ⁶Ali neka ište s vjerom, bez ikakva kolebanja. Jer kolebljivac je sličan morskom valovlju, uzburkanu i gonjenu. ⁷Neka takav ne misli da će primiti što od Gospodina - ⁸čovjek duše dvoumne, nepostojan na svim putovima svojim.

⁹Neka se brat niska soja ponosi svojim uzvišenjem, ¹⁰a bogataš svojim poniženjem. Ta proći će kao cvijet trave: ¹¹sunce ogranu žarko te usahnu trava i cvijet njezin uvenu; dražest mu lica propade. Tako će i bogataš na stazama svojim usahnuti.

¹²Blago čovjeku koji trpi kušnju: prokušan, primit će vijenac života koji je Gospodin obećao onima što ga ljube.

Božja svetost

¹³Neka nitko u napasti ne rekne: »Bog me napastuje.« Ta Bog ne može biti napastovan na zlo, i ne napastuje nikoga. ¹⁴Nego svakoga napastuje njegova požuda koja ga privlači i mami. ¹⁵Požuda zatim, zatrudnjevši, rađa grijehom, a grijeh izvršen rađa smrću.

¹⁶Ne varajte se, braćo moja ljubljena!

¹⁷Svaki dobar dar, svaki savršen poklon odozgor je, silazi od Oca svjetlilâ u kome nema promjene ni sjene od mijene.

¹⁸Po svom naumu on nas porodi riječju Istine da budemo prvina neka njegovih stvorova. Prava bogoljubnost

¹⁹Znajte, braćo moja ljubljena! Svatko neka bude brz da sluša, spor da govori, spor na srdžbu. ²⁰Jer srdžba čovjekova ne čini pravde Božje. ²¹Zato odložite svaku prljavštinu i preostalu zloću i sa svom krotkošću primite usađenu riječ koja ima moć spasiti duše vaše.

²²Budite vršitelji riječi, a ne samo slušatelji, zavaravajući sami sebe. ²³Jer ako je tko slušatelj riječi, a ne i izvršitelj, sličan je čovjeku koji motri svoje rođeno lice u zrcalu: ²⁴promotri se, ode i odmah zaboravi kakav bijaše. ²⁵A koji se oğlêdâ u savršenom zakonu slobode i uza nj prione, ne kao zaboravan slušatelj nego djelotvoran izvršitelj, blažen će biti u svem djelovanju svome.

²⁶Smatra li se tko bogoljubnim, a ne obuzdava svoga jezika, nego zavarava srce svoje, isprazna je njegova bogoljubnost. ²⁷Bogoljubnost čista i neokaljana jest: zauzimati se za sirote i udovice u njihovoj nevolji, čuvati se neokaljanim od ovoga svijeta.

Nepristranost

2 Braćo moja, vjeru Gospodina našega Isusa Krista slavnoga ne miješajte s pristranošću! ²Dođe li na vaš sastanak čovjek sa zlatnim prstenjem, u sjajnoj odjeći, a dođe i siromah u bijednoj odjeći ³i vi se zagledate u onoga što nosi sjajnu odjeću te reknete: »Ti lijepo ovdje sjedni!«, a siromahu reknete: »Ti stani – ili sjedni – ondje, podno podnožja moga!«, ⁴niste li u sebi pristrano sudili te postali suci što naopako sude?

⁵Čujte, braćo moja ljubljena: nije li Bog one koji su svijetu siromašni izabrao da budu bogataši u vjeri i baštinici Kraljevstva što ga je obećao onima koji ga ljube? ⁶A vi prezreste siromaha! Ne tlače li vas upravo bogataši? Ne vuku li vas baš oni na sudove? ⁷Ne psuju li oni lijepo lme na vas zazvano? ⁸Ako doista izvršujete kraljevski zakon po Pismu: Ljubi bližnjega svoga kao sebe samoga, dobro činite; ⁹ako li ste pristrani, grijeh činite i Zakon vas osuđuje kao prijestupnike. ¹⁰Ta tko sav Zakon uščuva, a u jednome samo posrne, postao je krivac svega. ¹¹Jer tko reče: Ne čini preljuba, reče i: Ne ubij. Ako dakle i ne činiš preljuba, a ubiješ, postao si prijestupnik Zakona. ¹²Tako govôrite i tako činite kao oni

Jakovljeva poslanica

koji imaju biti suđeni po zakonu slobode. ¹³Jer nemilosrdan je sud onomu tko ne čini milosrđa; a milosrđe likuje nad sudom.

Vjera i djela

¹⁴Što koristi, braćo moja, ako tko rekne da ima vjeru, a djelâ nema? Može li ga vjera spasiti? ¹⁵Ako su koji brat ili sestra goli i bez hrane svagdanje ¹⁶pa im tkogod od vas rekne: »Hajdete u miru, grijte se i sitite«, a ne dadnete im što je potrebno za tijelo, koja korist? ¹⁷Tako i vjera: ako nema djelâ, mrtva je u sebi.

¹⁸Inače, mogao bi tko reći: »Ti imaš vjeru, a ja imam djelâ. Pokaži mi svoju vjeru bez djelâ, a ja ću tebi djelima pokazati svoju vjeru. ¹⁹Ti vjeruješ da je jedan Bog? Dobro činiš! I đavli vjeruju, i dršću.«

²⁰Hoćeš li spoznati, šuplja glavo, da je vjera bez djelâ jalova? ²¹Zar se Abraham, otac naš, ne opravda djelima, kad na žrtvenik prinese Izaka, sina svoga? ²²Vidiš: vjera je surađivala s djelima njegovim i djelima se vjera usavršila ²³te se ispunilo Pismo koje veli: Povjerova Abraham Bogu i uračuna mu se u pravednost pa prijatelj Božji posta. ²⁴Gledajte: čovjek se opravdava djelima, a ne samom vjerom. ²⁵Ne opravda li se slično, djelima, i Rahaba bludnica kad primi glasnike i drugim ih putom izvede? ²⁶Jer kao što je tijelo bez duha mrtvo, tako je i vjera bez djelâ mrtva.

50. tjedan,
251. dan čitanja, četvrtak, 16. studenoga
2017.

Ez 21,1-24,14
Jak 3-5

Ezekiel

I. PRIJE OPSADE JERUZALEMA

Jahvin mač nad Izraelom

21 I dođe mi riječ Jahvina: ²"Sine čovječji, okreni lice k jugu i prospri besjedu prema jugu te prorokuj protiv šume u kraju negepskom. ³Reci šumi negepskoj: 'Poslušaj riječ Jahvinu! Ovako govori Jahve Gospod: Evo, zapalit ću usred tebe oganj i on će proždrijeti u tebi svako drvo, zeleno i suho! Razgorjeli se oganj neće utrnuti dok sve ne izgori od sjevera do juga. ⁴I svi će vidjeti da sam ja, Jahve, zapalio taj oganj i neće se ugasiti.'"

⁵Rekoh na to: "Jao, Jahve Gospode, tâ oni će za mene reći: 'Evo opet pričalice s pričama!'"

⁶I dođe mi riječ Jahvina: ⁷"Sine čovječji, okreni lice prema Jeruzalemu i prospri besjedu protiv njegova Svetišta i prorokuj protiv zemlje Izraelove. ⁸Reci zemlji Izraelovoj: 'Ovako govori Jahve Gospod: Evo me na te! Trgnut ću mač iz korica, istrijebit ću iz tebe sve - i pravedna i bezbožna! ⁹Da iz tebe istrijebim pravedna i bezbožna, trgnut ću evo mač iz korica na svako tijelo, od sjevera do juga. ¹⁰I svako će tijelo spoznati da sam ja, Jahve, isukao mač svoj iz korica i da ga više neću u njih vratiti! ¹¹A ti, sine čovječji, kukaj kao da su ti sva rebra polomljena, kukaj gorko, njima na oči! ¹²Ako li te zapitaju: 'Što toliko kukaš?' reci im: 'Zbog vijesti koja stiže, od koje će sva srca zamrijeti i sve ruke klonuti, svaki duh biti utučen i svako koljeno klecati. Evo, dolazi, već je tu!' Tako govori Jahve Gospod.'"

¹³I dođe mi riječ Jahvina: ¹⁴"Sine čovječji, prorokuj! Ovako govori Jahve Gospod. Reci:

'Mač! Mač!

Naoštren i osvjetlan!

¹⁵Za klanje naoštren,
osvjetlan da sijeva.

¹⁶Osvjetlan da ga ruka prihvati,
mač naoštren, osvjetlan
da se stavi u ruke ubojici.

¹⁷A ti, sine čovječji, plači, nariči!
Jer, evo, mač je već na narod moj isukan,
mač na izraelske knezove:

svi su oni s mojim narodom
maču izručeni!

Udri se stoga u slabine!

¹⁸Dođe kušnja,
i odbačenoga žezla više biti neće

- riječ je Jahve Gospoda.

¹⁹A ti, sine čovječji, prorokuj
i rukama plješći.

Neka se udvostruči,
neka se utrostruči
taj mač pokolja,
mač pokolja golema
što ih odasvud okružuje.

²⁰Da zadržću srca,
da bude žrtava nebrojenih,
na svaka sam vrata postavio mač,
pripravljen da k'o munja sijeva,
za pokolje naoštren.

²¹Natrag! Desno!

Naprijed! Lijevo!

²²I ja ću pljeskati rukama,
iskaliti gnjev svoj na njima!
Ja, Jahve, rekoh!"

Kraj babilonski na raskrsnici

²³I dođe mi riječ Jahvina: ²⁴"Sine čovječji, zacrtaj dva puta kuda da pođe mač kralja babilonskoga. Neka oba puta izlaze iz iste zemlje! Na raskršću puta ka gradu stavi putokaz. ²⁵Zacrtaj maču put da dođe u Rabat Bene Amon i u Judeju, u utvrđeni Jeruzalem. Jer kralj babilonski stoji na početku puta, na raspuću dvaju putova, i pita znamenja - miješa strijele, ispituje terafime i motri jetru. ²⁷Znamenja mu u desnici kažu: na Jeruzalem; da ondje namjesti zidodere, da naredi pokolj, da podigne zidodere protiv vrata, da naspe nasip i sagradi opsadne kule. ²⁸Ali će se njima učiniti da je znamenje lažno, jer mu se zakleše na vjernost. Ali će ih on tada podsjetiti na njihovo vjerolomstvo u koje se uloviše. ²⁹Zato, ovako govori Jahve Gospod: 'Jer bez prestanka podsjećate na svoja bezakonja otkrivajući opačine i pokazujući grijehe u svim svojim djelima - da, jer bez prestanka na njih podsjećate, u njih ćete se uloviti. ³⁰A tebi, nečasni i bezbožnički kneže izraelski, tebi dođe dan i čas posljednjega zločina.' ³¹Ovako govori Jahve Gospod: 'Skinu mitru s glave i odloži kraljevski vijenac! Jer sve se mijenja: tko bi dolje, bit će uzvišen, a tko bi gore, bit će ponižen. ³²Ruševine, ruševine, ruševine ću postaviti kakvih nije bilo, dok ne dođe onaj koji ima suditi, jer ja ću mu predati sud.'

Ezekiel

I. PRIJE OPSADE JERUZALEMA

Kažnjavanje Amonaca

³³Sine čovječji, prorokuj: Ovako govori Jahve Gospod sinovima Amonovim o njihovoj sramoti. Reci: 'Mač! Mač za pokolj isukan i naoštren da siječe, da kao munja sijeva, ³⁴a tebi dotle isprazno viđaju, laž proriču - da se stavi pod vrat zlikovcima zloglasnim, kojima, eto, dođe dan i čas posljednjega zločina! ³⁵Ali vrati mač u korice! U mjestu gdje si nastao i u zemlji gdje si se rodio ja ću ti suditi. ³⁶Ondje ću na te gnjev svoj izliti i raspirti protiv tebe plamen srdžbe svoje i predati te u ruke okrutnim ljudima, vještim zatornicima. ³⁷I bit ćeš hrana ognju, a krv će tvoja zemljom protjecati. I nitko te živ više neće spominjati! Jer ja, Jahve, tako rekoh.'"

Nedjela Jeruzalema

22 I dođe mi riječ Jahvina: ²"Sine čovječji, hoćeš li suditi, hoćeš li suditi gradu krvničkom? Pokaži mu sve gnusobe njegove! ³Reci: 'Ovako govori Jahve Gospod: Grade što u sebi krv toliku proljevaš i što svuda sebi kumire praviš da se okaljaš, kucnu čas tvoj: ⁴krvlju što je proli ti sagriješi i kumirima koje napravi ti se okalja, skrativši tako dane svoje i ubrzavši svoje godine. I zato ću te sada učiniti sramotom među narodima, ruglom po svim zemljama. ⁵I koji su ti blizu i koji su ti daleko, podrugivat će se tebi: 'O sramotno ime, grade pokvareni!' ⁶Eto, knezovi izraelski - svaki na svoju ruku - u tebi krv proljevaju. ⁷I u tebi se više ne poštuje ni otac ni majka, došljake tlače, siročad i udovice u tebi zlostavljaju! ⁸Svetinje moje prezireš, subote oskvrnjuješ. ⁹U tebi su klevetnici zbog kojih se krv proljeva; u tebi se po gorama blaguje, posred tebe čine sramote. ¹⁰U tebi se raskriva sramota očeva, u tebi siluju žene dok su nečiste. ¹¹Jedan čini gadost sa ženom susjeda svoga, drugi djelom sramotnim oskvrnjuje snahu svoju, a treći u tebi siluje sestru, kćerku oca svoga.

¹²Ima ih koji i mito primaju da krv prolju. Uzimaš ujam i pridatak, od blišnjega silom otimaš, a mene zaboravljaš - riječ je Jahve Gospoda. ¹³Zato, evo, ja rukama plješćem nad plijenom što ga ti napljačka i nad krvlju što se lije u tebi. ¹⁴Jer, hoće li srce tvoje izdržati i hoće

li ruke tvoje odoljeti u dane kad ja na te ustanem? Ja, Jahve, rekoh i učinit ću! ¹⁵Zato ću te raspršiti među narode, rasijati te po zemljama, da uklonim iz tebe svu nečistoću! ¹⁶I bit ćeš opet moja baština naočigled naroda. I znat ćeš da sam ja Jahve!'"

¹⁷Dođe mi riječ Jahvina: ¹⁸"Sine čovječji, dom Izraelov troska mi postade: bakar, srebro, kositar, željezo i olovo u peći - svi su oni troska! ¹⁹Stoga ovako govori Jahve Gospod: 'Jer mi troska postadoste, skupit ću vas, evo, u Jeruzalemu. ²⁰Kao što se skuplja srebro, bakar, željezo, olovo i kositar u peći te se okolo oganj potpiri da se sve rastali, tako ću i ja vas skupiti u svojem gnjevu i u svojoj jarosti, složiti vas i rastaliti. ²¹Jest, skupit ću vas i potpirti oko vas oganj svoje jarosti da se usred grada rastalite. ²²Kao što se srebro u peći topi, tako ćete se i vi u njemu rastopiti. I znat ćete da ja, Jahve, gnjev svoj na vas izljevam!'"

²³Dođe mi riječ Jahvina: ²⁴"Sine čovječji, reci još: 'Ti si zemlja još neočišćena, koju još ne oprala kiša dana jarosnoga! ²⁵Knezovi njezini, poput lavova što riču i plijen razdiru, ljude proždiru, otimlju im blago i dragocjenosti, množeći udovice usred nje. ²⁶Svećenici njezini ne poštuju mog Zakona i oskvrnjuju moje svetinje, ne razlikujući sveto od nesvetoga, ne učeći se lučiti nečisto od čistoga. Zanimarili su subote moje, bez časti sam u njihovoj sredini. ²⁷Starješine njezine, poput vukova što plijen razdiru i krv proljevaju, upropašćuju ljude, lakomi na dobitak. ²⁸A proroci njezini sve to premazuju bjelilom i prekrivaju ispraznim viđenjima i lažnim proricanjima zboreći: 'Ovako govori Jahve Gospod!' - a Jahve to ne reče. ²⁹Imućnici pak čine svakojaka nasilja i otimačine, siromaha i bijednika ugnjetavaju, a došljaka bespravno tlače. ³⁰Tražio sam među njima nekoga da podigne zidine i stane na proboje preda me u obranu zemlje, da je ne zatrem, i ne nađoh nikoga. ³¹I zato izlih na njih gnjev svoj pa ih zatrijeh ognjem svoje jarosti; putove im njihove na glavu oborih' - riječ je Jahve Gospoda."

Ezekiel

I. PRIJE OPSADE JERUZALEMA

Povijest Samarije i Jeruzalema u slici

23 Dođe mi riječ Jahvina: ²"Sine čovječji, bile dvije žene, kćeri jedne matere. ³I odaše se bludu u Egiptu, blud činiše u mladosti: ondje su im grudi stiskali, djevojačke dojke gnječili. ⁴Starijoj bijaše ime Ohola, a sestri joj Oholiba. Obje moje postadoše i rodiše mi sinove i kćeri. Evo im imena: Samarija je Ohola, Jeruzalem Oholiba.

⁵Ohola, iako meni pripadaše, bludu se odala; uspalila se za ljubavnicima, za Asircima, susjedima svojim, ⁶u modri baršun odjevenima, sve samim vojvodama i namjesnicima, pristalim momcima, vještima konjanicima. ⁷I oda se bludu s njima, sve poizbor sinovima asirskim; i usplamtjev za njima, okalja se svim njihovim kumirima. ⁸A ne okani se ni bluda s Egipćanima, koji s njome ležahu od njezine mladosti, koji su joj djevojačke dojke gnječili i na nju blud svoj izlivali. ⁹I zato je predah u ruke njenim ljubavnicima, u ruke Asircima za kojima se uspalila. ¹⁰I oni je razgoliše, zarobiše joj sinove i kćeri, a nju samu mačem pogubiše. I postade tako primjer svim ženama kako na njoj bi sud izvršen.

¹¹Vidje to sestra joj Oholiba, ali se još gore uspali i gori blud činjaše. ¹²Za sinovima se asirskim uspaljivala, sve samim vojvodama i namjesnicima, svojim susjedima, raskošno odjevenim, vještima konjanicima, poizbor momcima. ¹³I vidjeh kako se okaljala: obje su istim putem pošle. ¹⁴Ali se ova još gore bludu odala: kad bi ugledala muškarca na zidu naslikana, likove Kaldejaca crvenilom nacrtane, ¹⁵bedara pasom opasanih, sa spuštenim povezima na glavama - sve junake, prave Babilonce, rodnom iz zemlje kaldejske - ¹⁶tek što bi ugledala priliku njihovu, sva bi se za njima uspalila te im slala poslanike u zemlju kaldejsku. ¹⁷Sinovi babilonski k njoj bi dohrlili na ljubavnu postelju da je bludom kaljaju. A kad bi se s njima okaljala, zgradili bi joj se. ¹⁸Ali se razglasilo njezino bludništvo, otkrila se njena golotinja, i duša se moja od nje odvrtila, kao što se bješe odvrtila od sestre njene. ¹⁹Jer ona se još gorem bludu predala, opominjući se dana svoje mladosti kad se u Egiptu bludu odavala, ²⁰uspaljujući se za razvratnicima kojima muška snaga bijaše kao u magaraca, a

izljev kao u pastuha. ²¹Tako se opet vrati sramoti svoje mladosti, kad su joj u Egiptu grudi pritiskivali, djevičanske dojke gnječili.

²²Zato, Oholibo, ovako govori Jahve Gospod: 'Gle, dignut ću na te tvoje ljubavnike, koji ti se duši ogadiše, i dovest ću ih odasvud na tebe: ²³Babilonce, sve Kaldejce, Pekođane, Šoance i Koance, a s njima sve sinove asirske - sve poizbor momke, vojvode i namjesnike, na glasu junake, vješte konjanike. ²⁴I doći će na te sa sjevera sila bojnih kola i kotača s mnoštvom naroda i svrstat' se odasvud protiv tebe sa štitovima, štitićima i oklopima. Njima ću te na sud predati, i svojim će ti sudom suditi. ²⁵Oborit ću na te svu svoju ljubomoru, neka s tobom jarosno postupe: nos i uši neka ti odsijeku, a ostatak tvoj da od mača padne; sinove i kćeri da ti odvedu, a ostatak tvoj da oganj proguta.

²⁶I zderat će s tebe tvoje haljine i oteti sve tvoje nakite. ²⁷Tako ću okončati svu tvoju sramotu i bludničenje, sve tamo od Egipta: nećeš više k njima oči dizati i nećeš se više spominjati Egipta!' ²⁸Jer, ovako govori Jahve Gospod: 'Evo me! Predat ću te u ruke onima koji ti omrznuše, koji ti se duši ogadiše. ²⁹Neka iskale na tebi svoju mržnju, neka ti svu muku preotmu, a tebe nek' ostave голу i nugu! Neka se obnaži sva golotinja tvoje bludnosti i besramnosti, tvojeg bludničenja. ³⁰Sve će te to stići zbog tvojeg bludničenja s narodima i jer si se okaljala njihovim kumirima. ³¹Putem si sestre svoje hodila: dat ću ti u ruku čašu njezinu: ³²Ovako govori Jahve Gospod:

Čašu sestre svoje ispit ćeš,

čašu široku, duboku,

i bit ćeš na podsmijeh i ruglo

- mnogo u nju stane! -

³³napunit ćeš se pijanstva i žalosti!

Čaša je to pustošenja, užasa -

čaša sestre tvoje Samarije.

³⁴Pit ćeš je, do dna iskapiti,

zatim u komade razbiti,

grudi svoje izraniti.

Jer, ja tako rekoh' -

riječ je Jahve Gospoda!

³⁵Stoga ovako govori Jahve Gospod: 'Jer ti mene zaboravi i leđa mi okrenu, snosi sada svu svoju sramotu i bestidnost!'"

³⁶I još mi reče Jahve: "Sine čovječji, hoćeš li

Ezekiel

I. PRIJE OPSADE JERUZALEMA

suditi Oholi i Oholibi, pokazati im njihove gadosti? ³⁷Preljub počiniše, ruke su im okrvavljene, s kumirima svojim preljub učiniše, djecu koju mi porodiše provedoše kroz oganj da ih proguta. ³⁸Još mi i ovo učiniše: onoga dana obeščastiše moje Svetište i subote moje oskvrnuše. ³⁹Jer istoga dana kad djecu svoju kumirima klaše, u Svetište moje dođoše da ga obeščaste. Eto, tako uradiše usred Doma mojega. ⁴⁰Slale su čak po muškarce izdaleka, i oni bi im pohrlili čim bi glasnici k njima stigli. A ti se za njih kupala, oči svoje mazala i nakitom se kitila. ⁴¹A potom bi sjedala na raskošnu postelju pred kojom stol prostrt bijaše na koji si stavljala moj tamjan i moje ulje. ⁴²Tu se čulo pocikivanje bezbrižnog društva zbog velikog mnoštva dovedena sa svih strana pustinje; stavljali su ženama na ruke narukvice i na glavu vijence prekrasne. ⁴³I rekoh: 'Sa ženom ogrezlom u preljubu još blud tjeraju, i sama se ona još bludu odaje!' ⁴⁴Prilaze joj kao kakvoj bludnici! Da, prilazili su k Oholi i Oholibi, pokvarenicama. ⁴⁵Zato će im pravednici suditi kao što se sudi preljubicama i onima koji krv prolijevaju, jer - one su preljubnice, ruke su im okrvavljene.

⁴⁶Jer ovako govori Jahve Gospod: 'Neka se protiv njih zbor sazove da ih izvrgnem zlostavljanju i pljački. ⁴⁷Zbor neka ih kamenuje i mačevima raskomada; sinove i kćeri neka im pokolje, a domove ognjem spali. ⁴⁸Tako ću iz zemlje istrijebiti sramotu, da se druge žene opomenu i ne čine djela vaših sramotnih. ⁴⁹A na vas ću oboriti svu vašu bestidnost, ispaštat ćete grijeh e idolopoklonstva. I znat ćete da sam ja Jahve Gospod.'"

Objava opsade Jeruzalema

24 Godine devete, devetoga mjeseca, desetoga dana, dođe mi riječ Jahvina:

²"Sine čovječji, zapiši ovaj dan: upravo danas kralj babilonski zaposjede Jeruzalem.

³Pripovijedaj domu odmetničkom prisposobu. Reci im:

Ovako govori Jahve Gospod:

'Pristavi lonac, pristavi
i nalij vode u nj!

⁴Baci u nj komade,
sve najbolje komade mesa, but i pleće!
Napuni ga ponajboljim kostima!

⁵Uzmi najbolje od stada.

Pod loncem vatru naloži.

Neka dobro uzavri,
neka se u njemu skuhamo i kosti.'

⁶Jer ovako govori Jahve Gospod:

'Jao gradu krvničkom,
zahrđalu loncu
s kojega se hrđa ne skida!

A zatim komad po komad

iz njega izvadi,

ali za nj ne bacaj kocke!

⁷Jer krv je njegova u njemu

- na golu je kamenu ostavi,

po zemlji je ne razlij

gdje bi je prašina mogla prekriti!

⁸Da se gnjev moj raspali,

da mu odmazdim,

ostavih krv njegovu na kamenu golom,

da se ne pokrije.'

⁹Stoga ovako govori Jahve Gospod:

'Jao gradu krvničkom,

jer ću veliku lomaču naložiti!

¹⁰Skupi drva, vatru potpali,

skuhamo meso, primiješaj začina,

nek' izgore i kosti!

¹¹A zatim ga prazna na žeravicu pristavi

da mjed mu se usija

i nečistoća njegova sva se rastopi,

da se uništi hrđa na njemu!

¹²Grдне li muke! Ali se velika hrđa ne dade s

njega skinuti: i vatri odolje. ¹³Sramotan je grijeh

tvoj: htjedoh te očistiti, ali se ti ne htjede od

grieha očistiti; i zbog toga se više nećeš očistiti

dok nad tobom ne iskalim gnjev svoj! ¹⁴Ja,

Jahve, rekoh! I riječ ću ispuniti; neću popustiti: I

neću se smilovati niti ću se pokajati! Sudit ću te

po putovima tvojim i po djelima tvojim! - riječ je

Jahve Gospoda."

Jakovljeva poslanica

Obuzdavanje jezika

3 Neka vas, braćo moja, ne bude mnogo učiteljâ! Ta znate: bit ćemo strože suđeni. ²Doista, svi mnogo griješimo. Ako tko u govoru ne griješi, savršen je čovjek, vrstan zauzdati i cijelo tijelo. ³Ubacimo li uzde u usta konjima da ih sebi upokorimo, upravljamo i cijelim tijelom njihovim. ⁴Evo i lađa: tolike su i silni ih vjetrovi gone, a neznatno ih kormilo upravlja kamo kormilarova volja hoće. ⁵Tako i jezik: malen je ud, a velikim se može ponositi.

Evo: kolicna vatra koliku šumu zapali! ⁶I jezik je vatra, svijet nepravdâ jezik je među našim udovima, kalja cijelo tijelo te, zapaljen od pakla, zapaljuje kotač života. ⁷Doista, sav rod zvijeri i ptica, gmazova i morskih životinja dade se ukrotiti, i rod ih je ljudski ukrotio, ⁸a jezik – zlo nemirno, pun otrova smrtonosnog – nitko od ljudi ne može ukrotiti.

⁹Njime blagoslivljamo Gospodina i Oca, njime i proklinjemo ljude na sliku Božju stvorene: ¹⁰iz istih usta izlazi blagoslov i prokletstvo. Ne smije se, braćo moja, tako događati! ¹¹Zar vrelo na isti otvor šiklja slatko i gorko? ¹²Može li, braćo moja, smokva roditi maslinama ili trs smokvama? Ni slan izvor ne može dati slatke vode.

Prava i lažna mudrost

¹³Je li tko mudar i razborit među vama? Neka dobrim življenjem pokaže svoja djela u mudroj blagosti. ¹⁴Ako u srcu imate gorku zavist i svadljivost, ne uznosite se i ne lažite protiv istine! ¹⁵Nije to mudrost koja odozgor silazi, nego zemaljska, ljudska, đavolska. ¹⁶Ta gdje je zavist i svadljivost, ondje je nered i svako zlo djelo. ¹⁷A mudrost odozgor ponajprije čista je, zatim mirotvorna, milostiva, poučljiva, puna milosrđa i dobrih plodova, postojana, nehinjena. ¹⁸Plod se pak pravednosti u miru sije onima koji tvore mir.

Protiv neslogâ

4 Odakle ratovi, odakle borbe među vama? Zar ne odavde: od pohota što vojuju u udovima vašim? ²Žudite, a nemate; ubijate i hlepitate, a ne možete postići; borite se i

ratujete. Nemate jer ne ištete. ³Ištete, a ne primete jer rđavo ištete: da u pohotama svojim potratite.

⁴Preljubnici! Ne znate li da je prijateljstvo sa svijetom neprijateljstvo prema Bogu? Tko god dakle hoće da bude prijatelj svijeta, pomeće se u neprijatelja Božjega. ⁵Ili mislite da Pismo uzalud veli: Ljubomorno čezne za duhom što ga nastani u nama? ⁶A daje on i veću milost. Zato govori:

*Bog se oholima protivi,
a poniznima daje milost.*

⁷Podložite se dakle Bogu!

Oduprite se đavlu
i pobjeći će od vas!

⁸Približite se Bogu
i on će se približiti vama!

Očistite ruke, grešnici!
Očistite srca, dvoličnjaci!

⁹Zakukajte, protužite, proplačite!
Smijeh vaš nek se u plač obrati
i radost u žalost!

¹⁰Ponizite se pred Gospodinom
i on će vas uzvisiti!

¹¹Ne ogovarajte, braćo, jedni druge! Tko ogovara ili sudi brata svoga, ogovara i sudi Zakon. A sudiš li Zakon, nisi vršitelj, nego sudac Zakona. ¹²Jedan je Zakonodavac i Sudac: Onaj koji može spasiti i pogubiti. A tko si ti da sudiš bližnjega?

Krivo samopouzdanje

¹³De sada, vi što govorite: »Danas ili sutra otići ćemo u taj i taj grad, provesti ondje godinu, trgovati i zaraditi«, ¹⁴a ne znate što će sutra biti. Ta što je vaš život? Dašak ste što se načas pojavi i zatim nestane! ¹⁵Umjesto da govorite: »Htjedne li Gospodin, živjet ćemo i učiniti ovo ili ono«, ¹⁶vi se razmećete svojim hvastanjima! Svako je takvo hvastanje opako. ¹⁷Znati dakle dobro činiti, a ne činiti – grijeh je.

Opomena bogatašima

5 De sada, bogataši, proplačite i zakukajte zbog nevolja koje će vas zadesiti! ²Bogatstvo vam istrunu, haljine vaše postadoše hrana moljcima, ³zlatu vam i srebro zarđa i rđa će njihova biti svjedočanstvo protiv

Jakovljeva poslanica

vas te će kao vatra izjesti tijela vaša! Zgrnuste blago u posljednje dane! ⁴Evo: plaća kosaca vaših njiva – koju im uskratiste – viče i vapaji žetelaca dopriješe do ušiju Gospoda nad Vojskama. ⁵Raskošno ste na zemlji i razvratno živjeli, utoviste srca svoja za dan klanja! ⁶Osudiste i ubiste pravednika: on vam se ne suprotstavlja!

Strpljivost i molitva

⁷Strpite se dakle, braćo, do dolaska Gospodnjega! Evo: ratar iščekuje dragocjeni urod zemlje, strpljiv je s njime dok ne dobije kišu ranu i kasnu. ⁸Strpite se i vi, očvrsnite srca jer se dolazak Gospodnji približio! ⁹Ne tužite se jedni na druge da ne budete osuđeni! Evo: sudac stoji pred vratima! ¹⁰Za uzor strpljivosti i podnošenja zala uzmite, braćo, proroke koji su govorili u ime Gospodnje. ¹¹Eto: blaženima nazivamo one koji ustrajaše. Za postojanost Jobovu čuste i nakanu Gospodnju vidjeste jer milostiv je Gospodin i milosrdan!

¹²Prije svega, braćo moja, ne zaklinjite se ni nebom ni zemljom, ni ikojom drugom zakletvom. Vaše »da« neka bude »da«, i »ne« – »ne«, da ne padnete pod sud.

¹³Pati li tko među vama? Neka moli! Je li tko radostan? Neka pjeva hvalospjeve! ¹⁴Boluje li tko među vama? Neka dozove starješine Crkve! Oni neka mole nad njim mažući ga uljem u ime Gospodnje ¹⁵pa će molitva vjere spasiti nemoćnika; Gospodin će ga podići, i ako je sagriješio, oprostit će mu se. ¹⁶Ispovijedajte dakle jedni drugima grijeha i molite jedni za druge da ozdravite! Mnogo može žarka molitva pravednikova. ¹⁷Ilija bijaše čovjek baš kao i mi; usrdno se pomoli da ne bude kiše i kiše nije bilo na zemlji tri godine i šest mjeseci. ¹⁸Zatim se ponovno pomoli te nebo dade kišu i zemlja iznese urod svoj.

¹⁹Braćo moja, odluta li tko od vas od istine pa ga tkogod vrati, ²⁰znajte: tko vrati grešnika s lutalačkog puta njegova, spasit će dušu njegovu od smrti i pokriti mnoštvo grijeha.

Prva i Druga Petrova poslanica

Petar

Petra je doveo k Isusu brat Andrija (Iv 1,140-42). Oni su rođeni u Betsaidi, ribarskom naselju, ali su živjeli u Karfanaumu, na krajnjem sjevernom rubu Galilejskoga jezera, gdje ih je Isus pozvao da ostave ribarski zanat i da postanu njegovim učenicima. Petar je ubrzo postao vođa i predstavnik Dvanaestorice koja je trajno ostala s Isusom dok je on javno djelovao. Petar je bio jedan od trojice najbližih Isusu, njemu je bilo dano da doživi neka najveća čuda što ih je Isus učinio, te da bude promatrač njegove slave (Mk 9; 2 Pt 1,16-18). A kad je Isus bio uhvaćen i doveden pred sudište, on je, premda je malo prije izrekao lijepe riječi, zatajio da ga pozna. Tu slabost nije nikada mogao sebi oprostiti. Isus, znajući dobro za njegovu

grižnju, javio mu se po uskrsnuću prije nego ostalim apostolima i postavio ga, kako je bio obećao (Mt 16,13-20), s glavom prema Crkvi. On je prvi navijestio evanđelje (Dj 2). Proživio je život navješćujući evanđelje i poučavajući. Prema predaji, umro je raspet s glavom nadolje, za vrijeme strašnog progona što ga je započeo Neron u Rimu 64. g. po Kr.

50. tjedan,
252. dan čitanja, petak, 17. studenoga
2017.

Ez 24,15-28,19
1 Pt 1-2

Poslanice

Prvna Petrova poslanica upućena je zajednicama kršćana rasijanim u pet rimskih provincija, koje su pokrivale velik dio današnje Turske, sjeverno od gorja Taurus. Petar ju je najvjerojatnije pisao u Rimu (vidi bilj. uz 5,13) u vrijeme kad je Neron započeo s progonom.

U pisanju su mu pomagali Ivan Marko i Silvan (Sila), Pavlov drug. Kršćani u drugim dijelovima carstva bili su vrlo brzo i sami pod udarom progona kao i oni u Rimu te su trebali podršku, jaču nadu i ohrabrenje kako bi mogli ustrajati.

Druge Petrova poslanica ne navodi ni mjesto odakle je poslana, gdje je pisana, niti spominje kome je upućena. Biblijski stručnjaci sumnjaju da bi je napisao Petar, jer se razlikuje od Prve poslanice po rječniku i temi, sadrži neke anakronizme i čini se da u određenoj mjeri ponavlja ili prepisuje Judinu poslanicu. Možda ju je napisao neki Petrov učenik koji je u nju uvrstio svoje naučavanje, ali nemamo dokaza za to. Duga predaja i brižljivost prvih sabora u isključivanju iz Biblijskog kanona svih dokumenta koje su smatrali neautentičnima, navodi da je ipak Petar napisao to pismo. On je već na izmaku kada piše (1,4), a Crkva je opsjedana i smučena krivim naucima u vezi s kršćanskim ponašanjem i s Kristovim ponovnim dolaskom. Cilj je poslanice utvrditi kršćansku istinu.

Ezekiel

I. PRIJE OPSADE JERUZALEMA

II. PROROČANSTVA PROTIV NARODA

Iskušenje prorokovo

¹⁵I dođe mi riječ Jahvina: ¹⁶"Sine čovječji, evo, nenadanom smrću oduzet ću ti radost očinju! Ne tuguj, ne plači i ne roni suza! ¹⁷Jecaj tiho, ali ne žali kao što se za mrtvima žali! I povij oko glave povez, a na noge obuj sandale. Ne prekrivaj brade i ne jedi žalobničke pogače."

¹⁸Ujutro tako prorokovah narodu, a uvečer mi žena umrije te sutradan uradih kao što mi bijaše zapovjeđeno. ¹⁹Narod me na to zapita: "Nećeš li nam reći što znači za nas to što ti radiš?" ²⁰Ja im odgovorih: "Dođe mi riječ Jahvina: ²¹"Reci domu Izraelovu: Ovako govori Jahve Gospod: Evo, oskrnut ću svoje Svetište, vaš ponos snažni, radost vam očinju i čežnju duše vaše! I sinovi i kćeri koje ostaviste, od mača će pasti! ²²Tada ćete uraditi kao što i ja uradih: nećete prekrivati brade i nećete jesti žalobničke pogače! ²³Povit ćete povez oko glave i obući na noge sandale! I nećete više tugovati ni plakati, nego ćete čiljeti zbog svojih nedjela i jecati jedan za drugim! ²⁴A Ezekiel će vam biti primjer: učinit ćete sve što je i on činio. Kad se to zbude, spoznat ćete da sam ja Jahve!"

²⁵A ti, sine čovječji, doista u dan kad im oduzmem snagu, dičnu radost njihovu, radost im očinju, slast duše njihove, sinove i kćeri njihove - ²⁶u taj će dan k tebi stići bjegunac da ti to dojav! ²⁷U taj će se dan tvoja usta otvoriti, i ti ćeš tom bjeguncu progovoriti; nećeš više biti nijem. I tako ćeš im biti znak. I oni će spoznati da sam ja Jahve!"

II. PROROČANSTVA PROTIV NARODA

Protiv Amonaca

25 I dođe mi riječ Jahvina: ²"Sine čovječji, okreni lice k sinovima Amonovim te prorokuj protiv njih! ³Reci sinovima Amonovim: 'Poslušajte riječ Jahve Gospoda! Ovako govori Jahve Gospod: Zato što vi klicaste 'ha, ha!' nad mojim Svetištem kad ono bijaše oskrnuto, i nad zemljom Izraelovom kad ona bijaše opustošena, i nad domom Judinim kad odlažaše u izgnanstvo, ⁴predat ću vas, evo, u posjed sinovima Istoka da usred

vas razapnu svoje šatore, udare svoja prebivališta. Oni neka jedu tvoje plodove i piju mlijeko tvoje! ⁵Od Rabe ću pašnjake za deve načiniti, a u zemlji Amonovih sinova torove ću za ovce podići. I znat ćete da sam ja Jahve!"

⁶Jer ovako govori Jahve Gospod: 'Zato što si pljeskao rukama i udarao nogama i svom se dušom radovao nad zemljom Izraelovom, ⁷ja ću, evo, ruku na te podići i kao plijen te predati narodima! Istrijebit ću te iz naroda, iskorijeniti iz zemalja! Zatrijet ću te! I znat ćeš da sam ja Jahve!"

Protiv Moaba

⁸Ovako govori Jahve Gospod: 'Zato što Moab i Seir govorahu: 'Gle, dom je Judin poput svih naroda', ⁹otkrit ću, evo, obronke moapske, da s kraja na kraj ostane bez gradova što bijahu ukras zemlje: Bet Haješimot, Baal Meon i Kirjatajim. ¹⁰Dat ću ih u posjed sinovima Istoka, neprijateljima Amonaca, da se sinovi Amonovi među narodima više ne spominju! ¹¹Tako ću izvršiti sud nad Moabom. I znat će da sam ja Jahve!"

Protiv Edoma

¹²Ovako govori Jahve Gospod: 'Zato što se Edom osveti domu Judinu i tom se osvetom teško ogriješi, ¹³ovako govori Jahve Gospod: Podići ću ruku na Edom, istrijebit ću iz njega ljude i životinje! Pretvorit ću ga u pustinju: od Temana do Dedana svi će od mača izginuti. ¹⁴Tako ću se osvetiti Edomu rukom svojega naroda izraelskog. Oni će postupiti s Edomom prema mojem gnjevu i mojoj srdžbi. I spoznat će moju osvetu!' - riječ je Jahve Gospoda.

Protiv Filistejaca

¹⁵Ovako govori Jahve Gospod: 'Zato što Filistejci izvršiše odmazdu, krvavo se osvećujući s mržnjom u srcu, razarajući sve zbog svojeg neprijateljstva, ¹⁶ovako govori Jahve Gospod: Evo, podižem ruku na Filistejce, istrijebit ću Kerećane, uništiti ću sve što preostane na morskoj obali! ¹⁷Tako ću im se strašno osvetiti kaznama jarosnim. I kad im se osvetim, znat će da sam ja Jahve.'"

Ezekiel

II. PROROČANSTVA PROTIV NARODA

Protiv Tira

26 Godine jedanaeste, prvoga dana u mjesecu, dođe mi riječ Jahvina:

²"Sine čovječji, jer Tir nad Jeruzalemom klicaše: 'Ha, ha! Razbiše se ta vrata naroda, i k meni se okrenuše; obogatit ću se: on je opustošen' -

³stoga ovako govori Jahve Gospod: 'Evo me protiv tebe, Tire, dići ću na te silne narode, kao što more valove diže!

⁴Porušit će zidine tirske i razoriti sve kule njegove. A ja ću mu i prašinu pomesti, načinit' od njega pećinu golu!

⁵Bit će sušilište mreža. Jer ja rekoh! - riječ je Jahve Gospoda. I narodima plijen će postati.

⁶A sve kćeri njegove od mača će pasti u polju! Znat će da sam ja Jahve!

⁷Jer ovako govori Jahve Gospod: 'Gle, dovest ću na Tir sa sjevera Nabukodonozora, kralja babilonskoga, kralja nad kraljevima, s konjima i bojnim kolima, s konjanicima, četama i mnoštvom naroda!

⁸Kćeri će tvoje u polju mačem posjeći! Protiv tebe dići će kule opsadne, nasuti protiv tebe nasipe i podić' protiv tebe štitove.

⁹Na zidove će tvoje upraviti zidodere i tvoje će kule kukama oborit'!

¹⁰Od neprojenih konja njegovih svega će te prašina prekriti, a od štropota konjanika i kotača i bojnih kola njihovih zadrhtat će zidine tvoje, kad bude prolazio kroz vrata tvoja, k'o što se prolazi kroz grad osvojen.

¹¹Kopitima svojih konja zgazit će ti sve ulice; narod tvoj mačem će pobiti i srušiti stupovlje tvoje.

¹²Poplijenit će bogatstvo tvoje, tvoje će razgrabiti blago!

Razorit će tvoje zidine i kuće tvoje divne srušiti! Kamenje, drvo, prašinu tvoju u more će pobacati!

¹³A ja ću prekinuti jeku tvojih pjesama, i zvuk se tvojih harfa više neće čuti!

¹⁴Pretvorit ću te u pećinu golu, postat ćeš sušilište mreža. Više se nikad nećeš podići, jer ja, Jahve, rekoh!' - to riječ je Jahve Gospoda."

¹⁵Ovako Jahve Gospod govori Tiru: "A neće li od trijeska pada tvojega i jecanja tvojih ranjenika, kad nastane u tebi pokolj nemili, zadrhtati svi otoci? ¹⁶I neće li tada svi morski knezovi sići s prijestolja svojih, odbaciti svoje plašteve, i skinuti vezene haljine, u strah se zaodjeti, na zemlju posjedati, drščući bez prestanka, užasnuti tvojim udesom? ¹⁷A zatim će nad tobom zakukati i reći ti: 'Kamo li propade? Kamo li s mora nestade, grade proslavljeni, što bijaše tako moćan na moru, ti i žitelji tvoji, koji strah zadavahu zemlji svoj?'

¹⁸Sada na dan pada tvojega otoci će zadrhtati, otoci u moru prestravit će se zbog propasti tvoje!"

¹⁹Jer ovako govori Jahve Gospod: 'Kad te pretvorim u pusti grad, kakvi su gradovi u kojima više nitko ne boravi, i kada na tebe dovedem bezdane da te velike vode prekriju, ²⁰spustit ću te s onima koji su sišli u grob, k narodu pradavnom, i smjestit ću te u najdublje zemljine predjele, u vječnu samoću, s onima što u grob siđoše, da se više ne vratiš u zemlju živih. ²¹Pretvorit ću te u užas i više te neće biti. Tražit će te, ali te više nikad neće naći!' - riječ je Jahve Gospoda."

Tužaljka nad propašću Tira

27 I dođe mi riječ Jahvina: ²"A ti sine čovječji, udari u tužaljku nad Tirom ³i reci Tiru što leži na ulazu u more i trguje s narodima bezbrojnih otoka: 'Ovako govori

Ezekiel

II. PROROČANSTVA PROTIV NARODA

Jahve Gospod:

Tire što govoraše:

Ja sam lađa prekrasna,
izvanredne ljepote.

⁴Tvoje međe sežu u more duboko,
graditelji tvoji
besprimjerno te lijepa načiniše.

⁵Od senirskih čempresa oplata ti sagradiše,
cedar libanonski uzeše, jarbole ti
podigoše;

⁶od bašanskih hrastova istesaše ti vesla,
od bjelokosti i šimšira
s kitijimskog otočja
palubu ti načiniše!

⁷Od vezena lana egipatskog bijahu ti jedra
da ti budu zastava!

A grimiz i skrlet s eliških otoka
staviše ti za krovišta.

⁸Žitelji Sidona i Arvada
bjehu ti veslači,

a mudraci tvoji, Tire,
bijahu ti kormilari!

⁹Starješine gebalske i vještaci
popravljahu kvarove tvoje.

Sve morske lađe i mornari bijahu tvoji i s tobom trgovahu! ¹⁰Perzijanci, Ludijci i Putijci u tvojoj vojsci bijahu ratnici, u tebi vješahu štitove i kacige; oni ti sjaj davahu. ¹¹Sinovi arvadski s vojnicima na bedemima tvojim uokrug čuvahu ti kule. O zidove ti uokolo štitove vješahu da uzveličaju jedinstvenu ljepotu tvoju! ¹²Zbog bogatstva tvoga golemog čak i Taršiš s tobom trgovaše, plaćajući srebrom i željezom, olovom i kositrom trg tvoj. ¹³Javan i Tubal i Mešek s tobom trgovahu: davahu ljude i suđe mjedeno za trg tvoj. ¹⁴Oni iz Bet Togarme davahu konje, trkaće konjiće i mazge. ¹⁵I sinovi Dedanovi s tobom trgovahu. Mnogi ti otoci bijahu podložni: plaćahu ti daću u bjelokosti i ebanovini. ¹⁶Zbog obilja robe tvoje Edom s tobom trgovaše. Davahu ti za trg dragulje, purpur i vezivo, koralje, rubine i bez; ¹⁷i Judeja i zemlja Izraelova trgovahu s tobom: minitskim žitom, voskom, medom, uljem i balzamom trg tvoj plaćahu! ¹⁸Zbog obilja trga tvojeg, silnoga ti blaga, i Damask s tobom trgovaše za helbonsko vino i saharSKU vunu. ¹⁹I Dan i Javan iz Uzala za trg tvoj prekaljeno željezo mijenjahu, cimet i slatku trsku. ²⁰Dedan s tobom

trgovaše prostirkama jahačkim. ²¹Arap i kedarski knezovi mijenjahu se s tobom, trg ti plaćajući jaganjcima, jarcima i ovnovima.

²²Trgovci iz Šebe i Rame trgovahu s tobom, za trg ti davahu najbolje dragulje i zlato. ²³Haran, Kane i Eden, trgovci Šebe, Asirije i Kišmada trgovahu s tobom. Mijenjahu za trg tvoj ²⁴skupocjene halje, purpurne i vezene plašteve, sagove šarene i užad čvrsto pletenu. ²⁵Taršiške su lađe nakrcane prevozile robu tvoju! Bješe tako puna i teška veoma.

²⁶Na pučinu morsku,
na mnoga te mora izvedoše veslači.

Istočni te vjetar

razbi na pučini morskoj!

²⁷Tvoje blago i trg ti, rukodjela tvoja,

lađari tvoji i kormilari,

popravljači pukotina,

mjenjači trga tvojeg,

svi ratnici na tebi

i sve mnoštvo posred tebe

potonut će na dno morsko

na dan tvoga brodoloma!

²⁸Na vapaj ti kormilara

obale će zadrhtati.

²⁹I sići će s lađa svojih

svi veslači, svi lađari i svi kormilari

i ostat će na kopnu.

³⁰Za tobom će glasno naricati

i kukati gorko.

Pepelom će posut glave,

i valjat se u prašini;

³¹zbog tebe će glave obrijati,

kostrijet će pripasati,

ojađene duše za tobom naricati,

i kukati gorko.

³²U žalosti će ti tužbalicu zapjevati,

nad tobom će protužiti:

'Koji grad k'o Tir ponosan bješe
posred mora?'

³³Jer kad bi on blago iskrcao,

mnoge bi narode njima nasitio!

Obiljem bogatstva i trga

mnoge bi kraljeve zemaljske usrećio.

³⁴A sada te, evo, valovi smrškaše,

potonu u dubine morske!

Blago tvoje i sva posada

potonuše s tobom.

³⁵Svi žitelji otočki

Ezekiel

II. PROROČANSTVA PROTIV NARODA

zbog tebe se prestraviše.
Kraljevi se njihini naježiše,
glave pokunjiše.
³⁶Trgovci naroda zviždahu za tobom,
jer ti strašilo posta
i nestade zauvijek!"

Proroštvo protiv tirkoga kralja

28 I dođe mi riječ Jahvina: ²"Sine
čovječki, kaži knezu tirkome:
'Ovako govori Jahve Gospod:
Tvoje se srce uzoholi,
ti reče: 'Ja sam bog!
Na božjem prijestolju sjedim
u srcu morskome.'
Iako čovjek, a ne Bog,
ti srce svoje izjednači s Božjim.
³Bješe, eto, od Daniela mudriji,
nijedna ti tajna ne bje skrivena!
⁴Mudročću svojom i razborom
nateče bogatstva,
riznicu napuni srebrom i zlatom!
⁵Mudar li bijaše trgovac,
bogatstvo svoje namnoži!
Al' ti se s bogatstva srce uzoholi.'
⁶Stog ovako govori Jahve Gospod:
'Jer svoje srce s Božjim izjednači,
⁷dovest ću, evo, na te tuđince
najnasilnije među narodima.
Isukat će mačeve na mudrost ti divnu,
i ljepotu će ti okaljati,
⁸bacit će te u jamu
da umreš nasilnijom smrću
od onih što umiru na pučini morskoj!
⁹Hoćeš li tada pred krvnikom reći:
'Ja sam bog'?
Čovjek si, a ne bog,
u ruci svojih ubojica.
¹⁰Umrijet ćeš smrću neobrezanih
od ruke tuđinske!
Jer ja, Jahve, rekoh to' -
riječ je Jahve Gospoda."

Pad tirkoga kralja

¹¹I dođe mi riječ Jahvina: ¹²"Sine čovječki,
zakukaj tužaljku nad tirkim kraljem. Reci mu:
'Ovako govori Jahve Gospod:
Gle, ti bješe uzor savršenstva,

pun mudrosti i čudesno lijep!
¹³U Edenu, vrtu Božjem, ti življaše,
resio te dragulj svaki,
sard, topaz i dijamant,
krizolit, oniks i jaspis,
safir, smaragd i zlato.
Načinjeni bjehu bubnjevi i frule,
na dan ti rođenja bjehu pripravljeni.
¹⁴Postavih te kao raskriljena keruba zaštitnika:
bio si na svetoj gori Božjoj,
hodio si posred ognjena kamenja.
¹⁵Savršen bješe na putima svojim
od dana svojega rođenja
dok ti se u srcu ne začu opačina.
¹⁶Obilno trgujući,
napuni se nasiljem i sagriješi.
Zato te zbacih s gore Božje,
istrgeh te, kerube zaštitniče,
isred ognjenoga kamenja.
¹⁷Srce ti se uzoholi zbog ljepote tvoje,
mudrost svoju odnemari zbog
svojega blaga!
Na zemlju te bacih
i predah te zemaljskim kraljevima
da te prijezirno gledaju.
¹⁸Mnoštvom svog bezakonja,
nepoštenim trgovanjem
oskvnu svoja svetišta!
Pustih oganj posred tebe
da te proždre.
Pretvorih te na zemlji u pepeo
na oči onih što te motre.
¹⁹Svi koji te poznaju među narodima
zgroziše se nad tobom!
Jer ti strašilo posta,
nestade zauvijek."

Prva Petrova poslanica

Naslov i pozdrav

1 Petar, apostol Isusa Krista: putnicima raseljeništa u Pontu, Galaciji, Kapadociji, Aziji i Bitiniji, ²po predznanju Boga Oca, posvećenjem Duha izabranima da budu poslušni te pošćropljeni krvlju Isusa Krista.

Punina vam milosti i mira!

³Životna nada
Blagoslovljen Bog
i Otac Gospodina našega Isusa Krista
koji nas po velikom milosrđu svojemu
uskrsnućem Isusa Krista od mrtvih
nanovo rodi za životnu nadu,
⁴za baštinu neraspadljivu,
neokaljanu i neuvelu,
pohranjenu na nebesima za vas,
⁵vas koje snaga Božja
po vjeri čuva
za spasenje,
spremno da se objavi
u posljednje vrijeme.

⁶Zbog toga se radujte, makar se sada možda trebalo malo i žalostiti zbog razlićitih kušnja: ⁷da prokušanoš vaše vjere – dragocjenija od propadljivog zlata, koje se ipak u vatri kuša – stekne hvalu, slavu i čast o Objavljenju Isusa Krista. ⁸Njega vi ljūbite iako ga ne vidjeste; u njega, iako ga još ne gledate, vjerujete te klikćete od radosti neizrecive i proslavljene ⁹što postigoste svrhu svoje vjere: spasenje duša.

¹⁰To su spasenje istraživali i pronicali proroci koji prorokovahu o milosti vama namijenjenoj. ¹¹Pronicali su na koje ili kakvo je vrijeme smjerao Duh Kristov u njima, koji je unaprijed svjedoćio o Kristovim patnjama te slavama što su nakon njih imale doći: ¹²bī im objavljeno da ne sebi, nego vama poslućuju ono što vam sada u Duhu Svetom s neba poslanom navijestiše vaši blagovjesnici, a nadā što se i anđeli žude nadviti.

Poziv na svetost. Budnošć

¹³Zato opašćite bokove pameti svoje, trijezni budite i savršeno se pouzdajte u milost koju vam donosi Objavljenje Isusa Krista. ¹⁴Kao poslušna djeca ne suprićićujte se prijašnjim

požudama iz doba neznanja. ¹⁵Naprotiv, kao što je svet Onaj koji vas pozva, i vi budite sveti u svemu življenju. ¹⁶Ta pisano je: *Budite sveti jer sam ja svet.*

¹⁷Ako dakle Ocem nazivate njega koji nepristrano svakoga po djelu sudi, vrijeme svoga proputovanja proživite u bogobožnošći. ¹⁸Ta znate da od svog ispraznog načina života, što vam ga oci namriješe, niste otkupljeni nećim raspadljivim, srebrom ili zlatom, ¹⁹nego dragocjenom krvlju Krista, Jaganjca nevina i bez mane. ²⁰On bijaše doduše predvićen prije postanka svijeta, ali se oćitova na kraju vremenā radi vas ²¹koji po njemu vjerujete u Boga koji ga uskrisi od mrtvih te mu dade slavu da vjera vaša i nada bude u Bogu.

Ljubav

²²Pošćo ste poslućhom istini oćistili duše svoje za nehinjeno bratoljublje, od srca žarko ljubite jedni druge. ²³Ta nanovo ste roćeni, ne iz sjemena raspadljiva, nego neraspadljiva: rijećju Boga koji živi i ostaje. ²⁴Doista, svako je tijelo kao trava, *sva mu slava ko cvijet poljski: sahne trava, vene cvijet,* ²⁵*ali Rijeć Gospodnja ostaje dovijeka.*

Ta pak rijeć jest evanđelje koje vam je naviješćeno.

Jednostavnošć

2 Odloćžite dakle svaku zloću i svaku prijevaru, himbe i zavisti i sva klevetanja. ²Kao novoroćenćad žudite za duhovnim, nepatvorenim mlijekom da po njemu uzrastete za spasenje, ³ako ste doista *okusili kako je dobar Gospodin.*

Novo svećenstvo

⁴Pristupite k njemu, Kamenu živomu što ga, istina, ljudi odbaciše, ali je u oćima Božjim izabran, dragocjen, ⁵pa se kao živo kamenje ugrađujete u duhovni Dom za sveto svećenstvo da prinosite ųrtve duhovne, ugodne Bogu po Isusu Kristu.

⁶Stoga stoji u Pismu:
Evo postavljam na Sionu

Prva Petrova poslanica

*kamen odabrani,
dragocjeni kamen ugaoni:
Tko u nj vjeruje,
ne, neće se postidjeti.*

⁷Vama dakle koji vjerujete – čast! A onima koji ne vjeruju – *kamen koji odbaciše graditelji postade kamen zaglavni* ⁸*i kamen spoticanja, stijena posrtanja*; oni se o nj spotiču, neposlušni Riječi, za što su i određeni.

⁹*A vi ste rod izabrani, kraljevsko svećenstvo, sveti puk, narod stečeni da naviještate silna djela* Onoga koji vas iz tame pozva k divnom svjetlu svojemu; ¹⁰*vi, nekoć Ne-narod, a sada Narod Božji; vi Ne-mili, a sada Mili.*

Kršćani kao sluge Božje: među poganima

¹¹Ljubljeni! Zaklinjem vas da se kao pridošlice i putnici klonite putenih požuda koje vojuju protiv duše; ¹²življenje vaše među poganima neka bude uzorno da upravo onim za što vas sada potvaraju kao zločince, pošto promotre vaša dobra djela, proslave Boga u dan pohoda.

Prema vlastima

¹³Pokoravajte se svakoj ljudskoj ustanovi radi Gospodina: bilo kralju kao vrhovniku, ¹⁴bilo upraviteljima jer ih on šalje da kazne zločince, a pohvale one koji dobro čine. ¹⁵Doista, ovo je Božja volja: da čineći dobro ušutkate neznanje bezumnika. ¹⁶Kao slobodni ljudi – ali ne kao oni kojima je sloboda tek pokrivalom zloće, već kao Božje sluge – ¹⁷sve poštuju, bratstvo ljubite, Boga se bojte, kralja častite!

Prema naopakim gospodarima

¹⁸Sluge, budite sa svim poštovanjem pokorni gospodarima, ne samo dobrima i blagima nego i naopakima. ¹⁹To je uistinu milost ako tko radi savjesti, radi Boga podnosi nevolje trpeći nepravedno. ²⁰Kakve li slave doista ako za grijeha udarani strpljivo podnosite? No ako dobro čineći trpite pa strpljivo podnosite, to je Bogu milo.

Primjer Krista Patnika

²¹Ta na to ste pozvani jer i Krist je trpio za vas i ostavio vam primjer da idete stopama njegovim.

²²*On koji grijeha ne učini
nit mu usta prijevaru izustiše;*

²³*on koji na uvredu nije uvredom uzvraćao
i mučen nije prijetio,
prepuštajući to Sucu pravednom;*

²⁴*on koji u tijelu svom
grijehe naše ponese na drvo
da umrijevši grijesima
pravednosti živimo;
on čijom se modricom izliječiste.*

²⁵Doista, poput ovaca lutaste,
*ali se sada obratiste
k pastiru i čuvaru duša svojih.*